

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZY

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

SOBOTA, 29 GRUDNIA 1934

NR. 356

Skarby w piwnicy

Zgon skąpej emigrantki w Ameryce

Kraków, 28. 12. (Tel. wł.)

Przed kilkudziesięciami laty wyemigrowała do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej niejaka Luiza Gella, która odziedziczyła tam po braciach pewien majątek. Luiza Gella była członkinią stowarzyszenia, które prowadziło grę na giełdzie, to też zdołała znakomicie powiększyć odziedziczony majątek.

Emigrantka, nie chcąc płacić podatków, trzymała wszystkie swoje pieniądze nie w banku, a w domu. By zaś nie roznieśli się wieści o jej bogactwie, żyła niezwykle skromnie, a nawet, można powiedzieć w skrajnej nędzy i nie mieszkała w izbie swego domu, lecz w piwnicy.

Po śmierci jej odkryto wśród gruzów i rumowisk piwnicy olbrzymie ilości drogocennych przedmiotów oraz pieniędzy, których było półtora miliona dolarów.

Władze amerykańskie ogłosiły obecnie, że poszukują spadkobierców zmarłej emigrantki. Jak się okazuje jednym z pretendentów do niezwyklego bogactwa

jest mieszkaniec Krakowa, znana osobistość w krakowskich kołach muzycznych, który za pośrednictwem adwokatów rozpoczął starania o uzyskanie spadku.

Katastrofy, huragany, burze...

Straszliwy wybuch kotła parowozu

Rzym, 28. 12. Tel. wł.

Szalejąca od wschodniej części Morza Śródziemnego nawałnica spowodowała na wyspie Cypr poważne szkody. W pobliżu Limassol burza uszkodziła poważnie molo portowe. W pobliżu miasta stada owiec zostały porwane przez fale.

Ateny, 28. 12. PAT.

Na wyspie Krecie burza o niezwyklej sile nawiedziła okolice miejscowości Lacanee. Przeszło 100 domów zostało zniszczonych. 5 osób utraciło życie.

Paryż, 28. 12. Tel. wł.

Z Lizbony donoszą, że niezwykle ulewne deszcze, które spadły w Lizbonie, spowodowały również wielkie szkody materialne w mieście uniwersyteckim Coimbra, gdzie oberwanie chmur trwało nieprzerwanie 7 godzin. Niżej położone dzielnice miasta są zalane, tak, że mieszkańcy schronili się na górne piętra, skąd straż ogniowa wywozi ich kajakami.

Nowy Jork, 28. 12. Tel. wł.

W pobliżu Poqueltown w stanie West-Wirginia wydarzyła się tragiczna katastrofa kolejowa. Z dotychczas niewyjaśnionych przyczyn na parowozie pociągu osobowego nastąpił wybuch kotła, który doszczętnie zniszczył parowóz wraz z trzema wagonami osobowymi. 13 osób wskutek ciężkich poparzeń zmarło przed przybyciem lekarzy. 35 innych pasażerów

odniosło ciężkie obrażenia. Siła wybuchu była tak wielka, że ciała kilku śmiertelnie rannych osób znaleziono w odległości około 40 metrów od miejsca wypadku. Ponadto zniszczony został doszczętnie budynek kolejowy, znajdujący się przy torze. Pasażerowie pociągu składali się przeważnie z górników, udających się do pracy.

Nowy Jork, 28. 12. Tel. wł.

W pobliżu miejscowości Columbus w stanie Ohio pociąg osobowy najechał wskutek złego nastawienia zwrotnic na pociąg towarowy. Trzy osoby personelu

kolejowego zostały zabite, 12 pasażerów rannych. Policja wdrożyła śledztwo, które ma ustalić, czy nie zachodzi wypadek sabotażu, gdyż wiele okoliczności przemawia za podejrzeniem, iż zwrotnica była umyślnie wadliwie nastawiona.

Paryż, 28. 12. PAT.

Przy wjeździe na dworzec w Tulonie nastąpiło zderzenie pomiędzy pociągiem pasażerskim a manewrującym parowozem. 15 pasażerów jest rannych, kilku w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Spisek wojskowy w Grecji

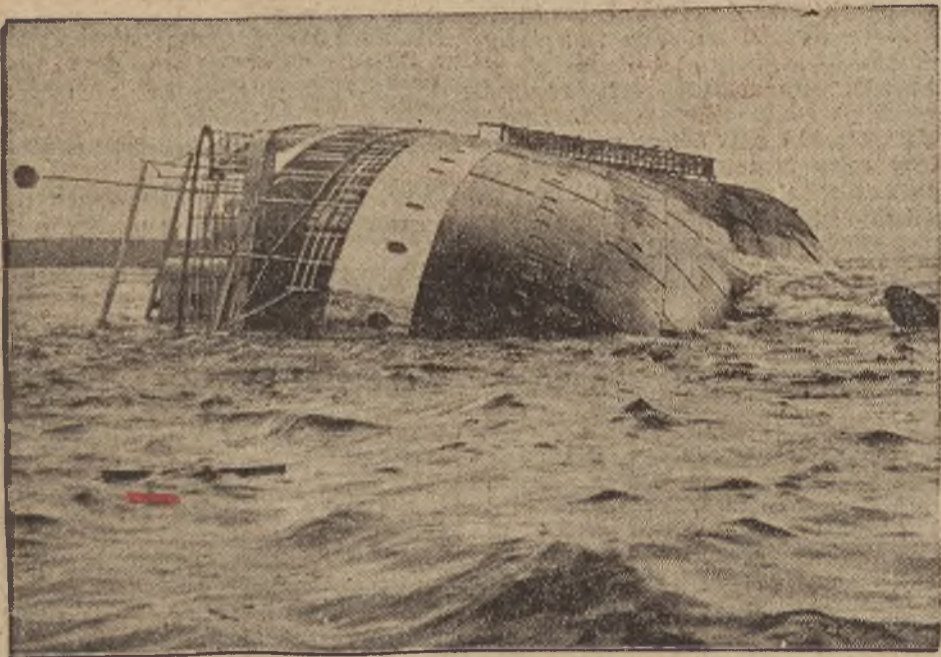
Ateny, 28. 12. Tel. wł.

Dziennik „Bradyni” donosi, że rząd grecki natrafił na ślady spisku wojskowego, kierowanego przez jednego z młodych oficerów, którego natychmiast usunięto z zajmowanego stanowiska. Wszyscy spiskowcy mają być zwolennikami gen. Plastirasa. Minister wojny, Kondylis oświadczył, iż rząd powziął wszelkie kroki, by nie dopuścić do jakichkolwiek zaiść.

Ambasador Skrzyński u Ojca św.

Citta del Vaticano, 28. 12. PAT.

Ambasador R. P. przyjeżdżał w dn. 27 bm. na specjalnej audjencji przez Ojca św. Ambasador Skrzyński złożył Ojcu św. życzenia noworoczne, poczem przedstawił Mu członków ambasady.

Holenderski okręt transoceaniczny „Orania”, o objętości około 10.000 ton, zatonął w pobliżu Oporto w Portugalji, najechany i uszkodzony przez portugalski statek „Loanda”. Wszystkich pasażerów oraz załogę zdołano uratować. Ilustracja przedstawia tonącą „Oranię”.

„Armaty imperjalistycznych wrogów”

O morderstwie Kirowa w Z. S. R. R.

Moskwa, 28. 12. PAT.

„Izwestia” i „Prawda”, omawiając akt oskarżenia przeciwko Nikolajewowi i towarzyszą, kładą szczególny nacisk na kontakt z anonimowym konsulem w Leningradzie. „Izwestia” twierdzi, że Nikolajew otrzymał poparcie konsula w zamian za dostarczenie mu szpiegowskich informacji. Spiskowcy wiedzieli, że rezultatem ich roboty może być „natchnienie interwentów nowymi nadziejami”. Pismo zaznacza, że znikła wszelka różnica między b. zinowjewcami a organizacjami białogwardyjskimi i że spotka ich ten sam los, co dywersantów i najemnych zabójców, nasyłanych do ZSRR przez zagranicznych imperjalistów lub resztki b. rosyjskich klas panujących.

„Prawda” zarzuca spiskowcom, że „proponowali oni otwarcie swoje usługi międzynarodowej kontrrewolucji, że byli

subsydowani przez jej reprezentantów”, że „budowali swoje plany w nadziei na interwencję zagraniczną” i że za pośrednictwem pewnego konsula w Leningradzie usiłowali nawiązać łączność z „kontrrewolucjonistą Trockim”. „Prawda” usiłuje cały ciężar winy za zamach leningradzki przerzucić na czynniki zagraniczne, pisząc: „Wycelowane są na nas armaty imperjalistycznych wrogów. Właśnie stamtąd, z kapitalistycznego ruchu wieje ten smród, którym oddychali zabójcy Kirowa”. Obydwa pisma zapowiadają surową rozprawę ze wszystkimi oskarżonymi.

Berlin, 28. 12. PAT.

Zgodnie z wyrażeniami życzeń ludności, prezydium centralnego komitetu wykonawczego Z. S. R. R. zmieniło nazwę miasta Zinowjewsk (dawniej Elizawetgrad) na Ukrainie, na „Kirowo”.

Ogólnopolski Zjazd Katolików w Pradze

Morawska Ostrawa, 28. 12. Pat.

Katolicy polscy w Czechosłowacji przystąpili do prac przygotowawczych do wielkiego ogólnopolskiego zjazdu katolickiego, który odbędzie się w dniach 28—30 czerwca 1935 r. w Pradze. Każda narodowość organizuje udział swych członków w zjeździe osobno i otrzyma w Pradze osobny przydział kościołów i sal, tak że będzie miała możność brania udziału w nabożeństwach, referatach i innych akcjach zjazdu w swoim języku i

stosownie do swoich zwyczajów. Wspólnie wystąpią wszystkie narodowości na głównym nabożeństwie w procesji, i na enunciacjach publicznych. Organizacje katolickie Polaków w Czechosłowacji powołały do życia polski komitet zjazdowy, na czele którego stanął ks. proboszcz Płoszek z Gnojnika, jego zastępcą został dyrektor seminarjum duchownego w Wiedniu na Śląsku Opawskim ks. dr. Wrzół, jedyny polski profesor tego zakładu.

Czas odnowić przedpłatę na styczeń

Pod zarzutem sprzeniewierzenia 6000 zł.

zasiedział na ławie oskarżonych b. naczelnik gminy Piasek

Na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Katowicach zasiadł w piątek b. naczelnik gminy Piasek, rolnik Franciszek Kania pod zarzutem sprzeniewierzenia pieniędzy gminnych, około 6 tysięcy złotych. Nadużycia miały miejsce — według aktu oskarżenia — od roku 1930 do 1932.

Oskarżony na rozprawie do winy nie przyznał się, twierdząc, że nieraz spowodował brak gotówki w kasie gminnej wykładając pieniądze z własnych funduszy, a przy inkasowaniu funduszy gminnych potrącał sobie to, co wydał. Dalej tłumaczył się oskarżony tem, że rzekome brakujące 6 tysięcy zł. zapłacił w Banku Rolnym w Katowicach i w innych instytucjach na pokrycie rachunków. Dotychczas nie wpłynęły kwity z tych instytucji do kasy gminnej i tem tłumaczy się brak pieniędzy w kasie. Oskarżony robi wrażenie człowieka umyślowo niedorozwiniętego.

Jako świadek zeznawał lustrator p. Wichra, którego zeznania nie były dla oskarżonego obciążające. Zeznał on tylko, że w kasie gminnej stwierdził brak 6 tysięcy zł., nie mógł jednak oświadczyć, że oskarżony kwotę tę sprzeniewierzył. Dalej oświadczył, że księgi kasowe w urzędzie gminnym w Piasku były prowadzone bardzo chaotycznie i niechlujnie, a kasjer księgował bez żadnych dowodów, a tylko na podstawie ustnych zarządzeń oskarżonego naczelnika gminy. Brakująca kwota w kasie została wprawdzie zabezpieczona na majątku nieruchomości oskarżonego Kania, jednak jest mała nadzieja, czy mimo to zostanie ściągnięta, gdyż nieruchomości ta jest już nadmiernie obciążona.

Po przesłuchaniu tego świadka sąd postanowił rozprawę odroczyć, celem dania oskarżonemu możliwości przedłożenia kwitów na zapłacone rachunki. Następną rozprawę wyznaczy sąd w ciągu najbliższych trzech miesięcy.

Nie przesadzając wyniku tej ciężkiej sprawy, należy tylko wyrazić zdziwienie, że naczelnik gminy mógł przez całe dwa lata prowadzić chaotycznie i niechlujnie księgi kasowe i tego nie zauważyły jego władze przełożone, to jest sta-

rośtwo w Pszczynie. Przecież rewizje w gminach winno starostwo przeprowadzać częściej, a przynajmniej co każde półroczcie. Dziwić się przeto należy, że rewizja

prędzej nie wykryła braków. Gdyby brak wykryto wcześniej, to zapewne gmina nie zostałaby poszkodowana na sumę 6 tysięcy złotych. (s)

Słuszne żale bezrobotnych w Chwałowicach Dlaczego nie wypłacono im zapomóg świątecznych

Z Chwałowic, w pow. Rybnickim żalono się nam, że gmina nie wypłaciła miejscowym bezrobotnym uchwalonych przez radę gminną zapomóg gwiazdkowych. W związku z tem udał się na miejsce nasz korespondent rybnicki, który stwierdził, że żale te są słuszne. Na ostatnim przedgwiazdkowym posiedzeniu rady gminnej w Chwałowicach mianowicie

uchwalono wypłacić z funduszy gminnych kwotę 4 tys. zł. na zapomogi świąteczne dla bezrobotnych i biednych miejscowych.

Radość bezrobotnych była jednak krótka, albowiem ani przed świętami, ani też po świętach do tej pory zapomóg bezrobotnym nie wypłacono. Zapytujemy się wobec tego, kto ponosi winę zlekceważ-

nia uchwały rady gminnej i dlaczego w taki sposób potraktowano przedświąteczne życzenia miejscowych bezrobotnych? O ile nas bowiem informują, pieniądze na ten cel znajdowały się w kasie gminnej.

Aresztowanie nożowca

W czasie świąt Bożego Narodzenia został pożany nożem w Katowicach-Zależu robotnik Mainka, który wskutek odniesionych ran, mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, zmarł w szpitalu miejskim w Katowicach. Jako podejrzanego przytrzymał bezrobotnego Dziubę, gdyż zachodzi podejrzenie, że on właśnie, pokłóciwszy się w czasie libacji z Mamką, zadał mu nożem śmiertelną ranę. Obecnie jednak w czasie dochodzeń wykazało się, że Dziuba jest niewinny, gdyż czynu dokonał niejaki Maksymilian Rajda z Katowic-Zależa, który natychmiast po zbrodni zbiegł w niewiadomym kierunku. Został on jednak aresztowany w chwili, gdy pod Chropaczowem zamierzał przekroczyć granicę polsko-niemiecką. Aresztowany Rajda został oddany do dyspozycji sądu śledczego Sądu Okręgowego w Katowicach. Stanie on przed sądem, oskarżony o zabójstwo. Do winy Rajda się przyznał. (s)

OJCIEC - KAT

Człowiek, który znęcał się nad dziećmi

Niejaka Florentyna Kopczyńska, nieślubna żona 45-letniego Jana Gębały z Będzina (ul. Podzamcze 44), zawiadomiła

police, że mąż jej od pewnego czasu w nieludzki sposób znęca się nad trójgiem ich dzieci, 13-letnim Janem, 8-letnim Ry-

szardem i 4-letnim Alfredem, bijąc ich do utraty przytomności.

Na dowód prawdy kobieta przyprowadziła do komisariatu dzieci, które przedstawiały straszny widok. Piersi, plecy, głowa i ręce pokryte były dużymi sinymi plamami, pochodzącymi od uderzeń kijem lub żelazem.

Na potwornego ojca sporządzono doniesienie, to też wczoraj stanął on przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu, który ze względów formalnych, rozprawę odroczył. Kopczyńska twierdzi, że powzięła zamiar opuszczenia męża, który, katując dzieci, chciał wpłynąć na zmianę jej postanowienia.

Nieudala ucieczka fałszerza pieniędzy z więzienia w Sosnowcu

W ub. czwartek, w godzinach popołudniowych z więzienia w Sosnowcu, przy ul. Towarowej, próbował zbiec znany w Zagłębiu herszt bandy fałszerzy pieniędzy Józef Fritz, którego fabryka mieściła się w Żydowskim Domu Starców.

W czasie spaceru Fritz przeskoczył mur więzienny i, wydostawszy się na ulicę, począł szybko uciekać. Straż więzienna rzuciła się w pogoń, dając za nim kilka strzałów. Fritz zdołał uciec i sprowadzić spowrotem do więzienia.

Sekwestrator z Będzina w rękach zirytowanych żydówek

Do piwiarni Hai Wolchendler w Będzinie przy ul. Berka Joselewicza 6 przybył pewnego razu sekwestrator urzędu skarbowego Piotr Pietras, celem zajęcia ruchomości na poczet zaległych podatków.

W piwiarni znajdowały się jeszcze w tym czasie siostry właścicielki Golda, oraz Hana Cwibel.

W chwili, gdy urzędnik przystąpił do swych czynności, żydówki rzuciły się na niego, bijąc go pięściami, łopatką i szczotką. Poturbowanemu urzędnikowi podarto ubranie, zniszczono

akta, odebrano zasekwestrowane pieniądze i wyrzucono na ulicę.

Zajęcie spowodowało niezwykle zbiegowisko, to też musiała interwenjować policja.

Wczoraj żydówki te stanęły przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu, gdzie tłumaczyły się, że nie wiedziały, kim jest Pietras i, przypuszczając, że jest to zwyczajny napad i rabunek, broniły się. Sąd jednak dał wiarę zeznaniom sekwestratora i skazał wszystkie siostry po roku więzienia z zawieszeniem kary na 2 lata.

Za konia z wozem chciał kupić świadka Ciekawa sprawa alimentacyjna

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał niezwykle ciekawą sprawę o krzywoprzysięstwo i namawianie do krzywoprzysięstwa. Na ławie oskarżonych zasiadli Jan Prudło i Konrad Huszban z Siemianowic. Według zeznań świadków i aktu oskarżenia, sprawa przedstawiała się następująco:

Oskarżony Prudło jest ojcem nieślubnego dziecka. Opiekun dziecka wytoczył mu proces o uznanie ojcostwa i płacenie alimentów. W procesie tym matka dziecka zeznawała pod przysięgą, że ojcem dziecka jest Prudło. Na podstawie tych zeznań proces zakończył się na niekorzyść Prudła. Postanowił on jednak za wszelką cenę wykreślić się od płacenia alimentów. Dlatego więc wszedł w porozumienie z Huszbanem, którego namawiał do złożenia fałszywych zeznań. Przy omawianiu szczegółów postanowiono, by przed sądem powołać się na dalszego świadka, już nieżyjącego Szczygła z Si-

mianowic. Za fałszywe zeznanie przed sądem obiecywał Prudło Huszbanowi konia wraz z wozem.

Gdy Huszban zgodził się na propozycję, Prudło wówczas wniósł doniesienie do prokuratora przeciwko matce dziecka, skarżąc ją o krzywoprzysięstwo, przy czym na świadka powołał oczywiście Huszban. Naturalnie przeciwko matce dziecka sporządzono akt oskarżenia i wyznaczono rozprawę sądową. Na rozprawie zeznawali jako świadkowie Prudło i Huszban. W czasie jednak zeznań tak zaczęli się płatać, że... zostali natychmiast w sali rozpraw aresztowani pod zarzutem krzywoprzysięstwa.

W czasie śledztwa Huszban przyznał się w zupełności do winy, Prudło wprawdzie nie zaprzeczał, że dopuścił się krzywoprzysięstwa, lecz twierdził, że Huszban sam narzucił mu się jako świadek, żądając za zeznanie zapłaty. Obecnie

więc zasiadli obadwaj na ławie oskarżeni.

W czasie rozprawy tłumaczyli się wykrętnie, a obrońca osk. Prudły starał się wykazać, że jego klient jest umyślowo niedorozwinięty. I faktycznie oskarżony usiłował w czasie rozprawy symulować chorobę umysłową, jednak tak nieudolnie, że nawet laik mógł się na tem poznać, że to jest udane. To też wszelkie wnioski obrońcy o zbadanie stanu umysłowego osk. Prudły zostały przez sąd oddalone. Po przesłuchaniu szeregu świadków, sąd skazał osk. Prudłę na rok więzienia, przyczem wykonanie kary zawiesił mu na przeciąg 2 lat. Huszban został skazany na 7 miesięcy więzienia, bez zawieszenia wykonania kary. (s)

Ważne dla rzemieślników

Rzemieślnicy, którzy prowadzą samostatne rzemiosło na zasadzie praw nabytych i nie posiadają kart rzemieślniczych obowiązani są zgłosić się do władzy przemysłowej I. instancji, w terminie do dnia 31 grudnia 1934 r. włącznie, okazując równocześnie zaświadczenia właściwej Izby Rzemieślniczej o posiadaniu uprawnień przemysłowego.

W celu otrzymania od Izby Rzemieślniczej w Katowicach wymaganego ustawą zaświadczenia, winni zainteresowani rzemieślnicy przedłożyć:

1) w części górnośląskiej Woj. Śl. zaświadczenie właściwego urzędu gminnego (miejskiego), stwierdzające, że wykonywany przez nich zawód prawidłowo przed dniem 1 VII. 1933 r. zgłosili i zawód ten od dnia zgłoszenia bez przerwy wykonywują;

2) w części cieszyńskiej Woj. Śl. kartę przemysłową, uzyskaną na podstawie austriackiej ustawy przemysłowej, przed dniem 1-go lipca 1933 r.

Rzemieślnicy, którzy do dnia 31-go grudnia 1934 r. nie zgłoszą praw nabytych, utracą z dniem 1-go stycznia 1935 roku prawo wykonywania rzemiosła.

Brutalny napad na dzieci

W czwartek wieczorem odbyła się w kasynie Państw. Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie dz. III. gwiazdka dla biednych dzieci szkolnych. Ponieważ na gwiazdkę nie przybyło wiele dzieci po odbiór swych podarunków, komitet gwiazdkowy polecił kilku chłopakom odnieść te podarki do mieszkania kierownika szkoły. W czasie, kiedy dzieci znajdowały się pomiędzy fabryką a Chorzowem dz. III., przystąpiło do nich trzech osobników z maskami na twarz i wydarło im przemocą podarki. Po dokonaniu tego czynu opryszkali oddalili się w niewiadomym kierunku.

Skazanie dyr. Jungelsa

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał w piątek szereg spraw karno-skarbowych o niewykupienie świadectwa przemysłowego. M. in. na ławie oskarżonych zasiadł znany z swego czasu z niefortunnej nominacji na nadzorcę sądowego huty „Pokój” Józef Kistlinger z Katowic, oraz dyrektor Spółki „Godula i Witek”, Jerzy Jungels, który swego czasu odpowiadał za sprzeniewierzenie przed sądem. Również zasiadł na ławie oskarżonych dyrektor firmy „Schenker i S-ka”, p. Templer. Rozprawy te zostały jednak z różnych powodów odroczone. Jedynie w sprawie p. Jungelsa zapadł wyrok, zasadzający go na grzywnę w wysokości około 60 tysięcy złotych. Grzywna została na p. Jungelsa nałożona za niewykupienie świadectwa przemysłowego z tytułu dostarczania swym robotnikom i urzędnikom wody. (s)

Szajka paserów pod kluczem Kupowali metal, kradziony systematycznie z huty „Pokój”

Od dłuższego czasu bliżej nieznanymi osobnikami dokonywali systematycznych kradzieży większych ilości metalu z terenu huty „Pokój” w Nowym Bytomiu, w pow. Świętochłowickim. Przeważnie kradziono takie metale, jak ołów, cyna itp., które ze względu na swą dość poważną wartość, przynosiły złodziejom poważniejsze zyski. Pomimo przeprowadzenia odpowiednich obserwacji, nie zdoła-

no nigdy złodziei uchwycić.

Obecnie jednak, kiedy kradzieże stały się niemal codzienną regułą, policja śledcza przeprowadziła kilka rewizji u podejrzanych handlarzy starzyzną w Chorzowie i Sosnowcu; stwierdzono tam b. wielkie zapasy metali, pochodzących z tych kradzieży.

Ogółem stwierdzono, że 12 handlarzy Chorzowa i Sosnowca zamieszanych jest

w tę całą aferę. Przeciw paserom prowadzi się usilne dochodzenia. Niektórzy z podejrzanych karani byli już za podobne przestępstwa przez sąd. Obecnie nie będzie już trudno ustalić nazwiska tych, którzy zajmowali się stroną „czynnej” afery, czyli okradaniem huty „Pokój”. Jak podaje zarząd huty „Pokój” wartość skradzionych metali sięga sumy 18.000 złotych

Abonować „Siedem Groszy”

CZYLI „NIEWINNIE POSĄDZONY”

POWIEŚĆ

IO) STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Do zamku swego wrócił hrabia Treuenfels, który przez kilka tygodni przebywał w więzieniu, posadzony o otrucie swej żony Alicji, kobiety pięknej, lecz złej, przewrotnej i niewiernej. W tym czasie w zakładzie dla pań z arystokracji przy klasztorze N. M. P. przełożona, mateczka Anna, proponuje młodej baronównie Gryzeldzie von Ronach objęcie posady wychowawczyni młodej córki hr. Treuenfels, 5-letniej Gildy. Gryzelda po dłuższym namyśle zgadza się i postanawia wyjechać do zamku Treuenfels.

Bez najmniejszego już wahania udała się do mateczki Anny. Weszła do niej z rozpromienionym wzrokiem.

— Pojadę do Treuenfels, mateczko Anno, jeżeli pani uważa, że poddam obowiązkowi, jakie mnie tam czekają.

Stara pani ze wzruszeniem objęła Gryzeldę i przycisnęła ją do piersi.

— Brawo, droga Gryzeldo, Bóg wynagrodzi pani te dobre chęci! Tak, uważam, że pani jest jedyną osobą, odpowiednią do podjęcia tego zadania i że to nie przypadek, lecz zrządzenie losu sprowadziło panią tu, by stąd droga zaprowadziła panią do zamku Treuenfels. A Bóg jeden wie, czemu zrządził tak, a nie inaczej. A teraz każe tu zaraz poprosić pani ciotkę, by wszystko z nią omówić. Potem zaś napisze do hrabiego Harro.

Ciotka Agnieszka przyszła natychmiast na wezwanie mateczki Anny.

Nie mała się przestraszyć. Kiedy usłyszała, w jakim domu Gryzelda przyjęła posadę. Chciała Gryzeldzie odradzić, ale zatroskana pomyślała sobie, że właściwie dziewczyna nie ma innego wyjścia, gdyż za kilka dni musi opuścić klasztor.

Dlatego to dała wreszcie swoje przyzwolenie, gdyż inaczej nie mogła. Podczas posiłku oznajmiono wszystkim paniom o postanowionym już wyjeździe ich ulubienicy i o przyjęciu przez nią posady w zamku Treuenfels.

Podniosły się głośne protesty. Chciano ją za wszelką cenę zatrzymać, a jeżeli już miała koniecznie objąć posadę, to nie w takich warunkach.

Ale mateczka umiała tak przemówić do serc pań, że wkrótce wszystkie były tak samo jak ona przekonane, że w tym wypadku siła wyższa wskazywała Gryzeldzie drogę.

Tegoż dnia jeszcze mateczka Anna napisała do hrabiego Treuenfels:

„Mój drogi Harro!

Tak się szczęśliwie składa, że przypadkowo mam doskonałą wychowawczynię dla Twojej córeczki. Tyle Ci tylko mogę powiedzieć, że na całym świecie nie znalazłbyś odpowiedniejszej osoby. Jest to młoda baronówna Gryzelda von Ronach, bratanica jednej z pań zamieszkałych w naszym zakładzie. Szukała właśnie tego rodzaju posady, gdyż przed kilkoma miesiącami umarł jej ojciec, emerytowany major, który jej nie pozostawił nic w majątku, tak, że dziewczyna sama musi sobie zapracować na życie.

Miała w swoim życiu kilka szczęśliwych dni. Jest biedna i bezdomna. Mimo to jest pełna werwy i życia, dzielna i odważna.

Jej promienne usposobienie wznieciło życie w naszym zakładzie, tak, iż wszystkie rozstajemy się z nią z wielkim żalem. Szczęśliwa jestem, że los tak zrządził, iż właśnie ona wychowywać będzie Twoje dziecko, gdyż mam wrażenie, że błogosławieństwo towarzyszy tej dziewczynie na każdym kroku.

Jest ona o wszystkim, co Cię spotkało, poinformowana. Tak się z nią żyłam, że poznawszy to szlachetne serce, podzieliłam się z nią moimi ostatnimi troskami. Kiedy jej zaproponowałam pracę u Ciebie, natychmiast się zgodziła.

Gryzelda von Ronach ma dwadzieścia dwa lata i jest bardzo ładna, a właściwie piękna. Posiada ona dziwną władzę nad sercami ludzkiemi, i Twoja córeczka z pewnością od razu ją pokocha. Zapewniam Cię też, że Gryzelda z największą troskliwością i miłością iście macierzyńską, poświęci się wychowaniu Twojej córeczki.

Miła mi jest świadomość, że w domu u Ciebie jest hrabianka Beata, która pełni obowiązki pani domu, chociaż ani przez chwilę nie wątpiłam nigdy o Twojej rycerskości. Wierzę też, że w Twoim domu nie grozi Gryzeldzie żadne niebezpieczeństwo. Nie dziw się, że o tem wspominam, pokochałam tę dziewczynę z całego serca, a los jej i przyszłość obchodzą mnie bardzo.

Proszę Cię, odpowiedz mi natychmiast, czy zgadzasz się na to wszystko i kiedy baronówna może przybyć do zamku.

Przesyłam Ci najserdeczniejsze po-

trudny i odpowiedzialny obowiązek.

— Najprawdopodobniej hrabina zrobiła odpowiedni wybór — powiedział.

— O wyborze nie było właściwie mowy, gdyż hrabina miała jedynie tę tylko panią na widoku. Mogę ci przeczytać, co o niej pisze hrabina — powiedział hrabia Harro i zaczął czytać to miejsce listu.

Hrabianka Beata przysłuchiwała się z uwagą, a kiedy usłyszała, że młoda baronówna jest piękna i że oczarowuje wszystkie serca, twarz jej już nie wyrażała obojętnej aprobaty, jak poprzednio.

Takiej istoty stanowczo nie życzyła sobie mieć w pobliżu kuzyna. To mogłoby może zniweczyć jej plany stania się drugą żoną hrabiego.

— Panna von Ronach ma zaledwie dwadzieścia dwa lata, — powiedział z ociąganiem, — Uważam, że

trzymany w ręce, a wzrok jego zatrzymał się na imieniu Gryzelda.

„Jakie piękne imię!” pomyślał. Przypomniała mu się legenda o owej Gryzeldzie, którą poślubił margrabia, a następnie wystawił na tak okrutną próbę.

Hrabianka Beata, zanim jeszcze zobaczyła Gryzeldę, już uczuła do niej dziwną nienawiść.

— Sądzę, że powinienes jednak wpięć zobaczyć tę panią, zanim ją zaangażujesz. Albo jeżeli chcesz, ja cię w tem wyręcę, zrobię to dla ciebie z przyjemnością.

Ale hrabia potrząsnął energicznie głową.

— Dziękuję ci, Beato, ale uważam to za zupełnie zbędne. Hrabina zna tę panią dłużej i lepiej ją może osądzić, aniżeli ty z pierwszego wejrzenia.

Hrabianka Beata zrobiła ostatnią próbę.

— Ja jednak mam jakieś wewnętrzne przeczucie, które nakazuje mi odradzić ci przyjęcie tej pani. Według mego zdania, byłoby znacznie rozsądniej, wziąć jakąś pannę z mieszczańskiej rodziny, gdyż taka baronówna von Ronach czuje się zawsze damą i chce być jako taka traktowana.

Ze zdumieniem spojrział hrabia Harro na swoją kuzynkę.

— Ależ, droga Beato, nie rozumiem cię. Ja chcę właśnie wychowawczynię mojej córki, której przyszły charakter i usposobienie zależne będzie od sposobu wychowania, traktować jako damę. I z całej duszy pragnę, żeby była godną tego. Wychowawczyni nie jest przecież służącą. A ponieważ Gilda przez cały prawie dzień będzie w towarzystwie tej pani, więc nawet zależy mi na tem, żeby to była osoba na wysokim poziomie kulturalnym.

Teraz hrabianka musiała złożyć broń. Hrabia wprawdzie widział jej niezadowolenie, ale nie znajdując dlań zrozumienia, nie odstąpił od swoich zamiarów. Powiedział tylko:

— Dziękuję ci, droga Beato, że tak sobie bierziesz do serca tę sprawę. Natychmiast napiszę do hrabiny, że baronówna może zaraz przyjechać i proszę cię, Beato, żeby pokoje, które zajmowała Mademoiselle Perduoire, były na jej przyjazd przygotowane.

Hrabianka skinęła głową.

— Stanie się tak, jak sobie życzysz, Harro.

Hrabia Harro zwrócił się teraz do swej córeczki:

— Słyszałaś, Gildo? Będiesz znowu miała wychowawczynię.

Gilda podniosła błękitne oczy z nad filiżanki.

— Czy to konieczne, tatusiu?

— Tak, moje dziecko.

— Ach, mnie się zdaje, że o wiele lepiej jest bez wychowawczyni. Przecież doskonale jest i bez niej.

— Widzisz, dziecko, musisz się już zacząć uczyć, no i musi się ktoś stale tobą opiekować.

— Hm! przecież ty mógłbyś to robić.

— Nie mam tyle czasu, kochanie.

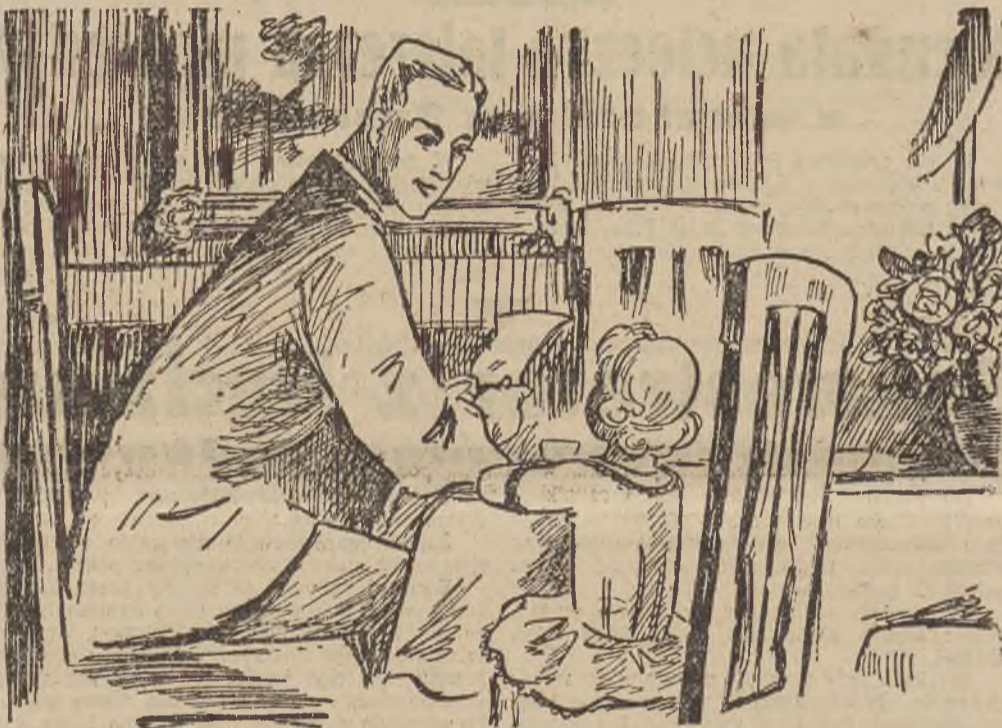
— Ach, do tego nie trzeba wcale dużo czasu. Powiedz mi tylko, co mam robić, i koniec.

Hrabia z uśmiechem pogłaskał jej złociste włosy, które tak kochał.

— Ta sprawa nie jest tak łatwa, Gildo. A uważaj i bądź dobra dla panny Gryzeldy, bo ona będzie cię bardzo lubiła.

— Panna Gryzelda? Co za śmieszne imię, tatusiu. Tu się nikt tak nie nazywa, także i na wsi nie.

(Ciąg dalszy jutro)

„Hrabia Harro zwrócił się teraz do swej córeczki...

zdrowienia i całusy dla mojej maleńkiej chrześniaczki i pozostaję zawsze szczerze Ci żywczliwa
mateczka Anna”.

ROZDZIAŁ 10.

W ZAMKU TREUENFELS

Harro von Treuenfels siedział ze swoją córeczką i hrabianką Beatą przy śniadaniu, gdy wszedł Henryk z poranną pocztą. Między wieloma innymi listami znajdował się także list od mateczki Anny.

Ten list rozpierał przedewszystkiem, odkładając resztę korespondencji na bok.

— Przepraszam, Beato, ale muszę przeczytać zaraz list od hrabiny Salitz-Halm.

Hrabianka Beata skinęła przyzwalając głową i zajęła się tymczasem dzieckiem.

Kiedy hrabia skończył czytać, podniósł wzrok i powiedział:

— Prosiłem hrabinę, żeby mi się postarała o wychowawczynię dla Gildy. Pisz mi właśnie w tym liście, że szczęśliwym trafem natychmiast może tu przysłać odpowiednią osobę. Jestem zadowolony, gdyż ja będę teraz bardzo zajęty, mam dużo zaległych spraw do załatwienia, a ty też masz dosyć pracy z prowadzeniem gospodarstwa, więc nie można cię jeszcze obciążać wychowaniem dziecka.

Hrabianka Beata wiedziała doskonale, że ani nie potrafi, ani też nie na cierniowości zajmować się dzieckiem. I dlatego rad była, że będzie ktoś, kto przejmie na siebie ten bądźco bądź

jest za młoda do tego rodzaju odpowiedzialnych obowiązków.

Hrabia z wolna przeniósł wzrok z listu na Beatę. Jej twarz wydała mu się nagle wyjątkowo brzydka z tym męskim wyrazem w ostrych rysach i z tym zbyt wydatnym nosem.

— Właśnie zaznaczyłem hrabinie, że chcę mieć młoda wychowawczynię dla swojej córki. Ten wiek wydaje mi się najodpowiedniejszy. Chcę, żeby Gilda w swojej wychowawczyni miała zarazem towarzyszkę zabaw, gdyż zbyt smutno jest tu u nas dla dziecka. W każdym razie jestem przekonany, że hrabina za dobrze zna się na ludziach, żeby polecić mi kogoś nieodpowiedniego.

Hrabianka Beata zagryzła wargi. Na twarzy jej widoczne było niezadowolenie.

— Ja byłabym jednak za tem, żeby wziąć dla dziecka poważniejszą wychowawczynię. Nie można zaufać tak młodej osobie. A jak będzie wyglądał jej autorytet, jeżeli zacznie żartować i bawić się z Gildą?

Hrabia uśmiechnął się.

— O, istnieje autorytet bez surowej, poważnej twarzy. Autorytet miłości. Takiego autorytetu pragnę dla mojego dziecka. Następnie ja przecież jestem w domu i naturalnie będę bacznie obserwował pannę von Ronach, aż nabiorę do niej zaufania. Możesz więc być spokojna. Jestem bardzo wdzięczny hrabinie, że tak szybko pozbyła mnie tego kłopotu i zaraz napiszę jej, że oczekujemy tej pani.

Hrabia jeszcze raz spojrzął na list,

Zmiany w sprzedaży napojów alkoholowych

Nowe ułatwienia w zmienionych przepisach

Warszawa, 28. 12. Tel. wł.
Nowe rozporządzenie P. Prezydenta Rzeczypospolitej podaje szereg ulg i ułatwień w przepisach ustawy o monopolu spirytusowym. Rozporządzenie to ogłoszono w nr. 96 „Dziennika Ustaw”.

Najważniejsze zmiany są następujące:

1) Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5 proc. alkoholu oraz sprzedaż piwa może się odbywać w przedsiębiorstwach, które zostaną zarejestrowane w trybie, ustalonym przez ministra Skarbu.

2) Minister Skarbu upoważniony został do uchylania pobierania opłat od hurtowej i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych (t. zw. opłaty akcyzowe) w miejscowościach, liczących do 5000 mieszkańców.

3) Uchylone zostały niektóre przepisy ustawy antyalkoholowej z r. 1931. Najważniejsze spośród uchylonych przepisów są następujące:

a) zniesiony został zakaz sprzedaży napojów alkoholowych o mocy ponad 45 st.;

b) zniesiony został przepis określający ilość punktów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych na 20.000 w całym państwie. Ilość punktów sprzedaży nie będzie ograniczona z tem, że pragnący prowadzić detaliczną sprzedaż musi jednak uzyskać zezwolenie władzy skarbowej (koncesja);

c) uchylone zostały przepisy dotyczące możliwości wprowadzenia prohibicji przez poszczególne gminy;

d) uchylony został przepis, stanowiący, że napoje alkoholowe o mocy do 4,5 proc. alkoholu wolno wydawać do obrotu handlowego z miejsca produkcji tylko w naczyniach zamkniętych, zaopatrzonych w etykietę z oznaczeniem ilości mocy;

e) zniesiono ograniczenia co do prawa prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych na niektórych stacjach kolejowych, dworcach oraz przystankach.

Jak widzimy przepisy powyższe wprowadza szereg nowych ułatwień w sprzedaży alkoholu. Zmieniono przepis, który określa w ustawie ilość miejsc sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych na 20 tys. w całym pa-

stwie. Obecnie ilość ta nie jest ograniczona, należy tylko wyjednać na sprzedaż w trybie zwykłym koncesję od władz skarbowych. Zniesiono również ograniczenie co do mocy napojów alkoholowych: dotychczas w myśl ustawy nie wolno było wyrabiać i sprzedawać wódek ponad 45 proc. Obecnie można

wyrabiać wódkę o wyższej ponad 45 proc. zawartości alkoholu.

Nadto należy zwrócić uwagę, iż nowe przepisy ograniczają prawa gmin co do wprowadzenia prohibicji na swoim terenie oraz ułatwiają sprzedaż piwa i napojów alkoholowych poniżej 4,5 proc.

Rekonstrukcja rządu rumuńskiego

Zamiary premiera Tatarescu

Bukareszt, 28. 12. Tel. wł.

W kołach politycznych nie tylko opozycji, lecz również zbliżonych do partii rządowej, mnożą się coraz uporczywiej pogłoski o spodziewanej w najbliższym czasie rekonstrukcji rządu. Premier Tatarescu nosić się ma z zamiarem odwołania swego gabinetu oraz powierzenia kilku resortów ministerjalnych nowym politykom, należącym do młodszego pokolenia. W dziedzinie polityki wewnętrz-

nej na uwagę zasługuje również ustosunkowanie się wyborców narodowo-zaradystycznych do rezygnacji byłego premiera, dr. Maniu, z członkostwa komitetu wykonawczego partii. W komitecie wykonawczym partii większość wypowiedziała się przeciwko dr. Maniu, nie zmieniając jednak faktu, że dr. Maniu posiada wśród wyborców narodowo-zaradystycznych nadal bardzo wielu zdecydowanych stronników.

Obrzymi proces polityczny w Kownie

Zeznania głównego oskarżonego

Kowno, 28. 12. (PAT)

Po kilkudniowej przerwie świątecznej wznowiona została rozprawa w procesie Niemców kłajpedzkich. Po załatwieniu kilku drobnych kwestii formalnych, przystąpiono do badania oskarżonego Molina, należącego do kłajpedzkiej partii narodowo-socjalistycznej Neumana. Molin jest jedynym spośród oskarżonych, który przyznał się do winy. W czasie jego zeznań inni oskarżeni zostali usunięci z sali posiedzeń sądu. Zeznania Molina potwierdzają w najważniejszych punktach zarzuty wysunięte w akcie oskarżenia przeciwko Neumanowskiej organi-

zacji „Sovog”. Według oświadczenia Molina, „Sovog” utrzymywać miał stały i ścisły kontakt z niemiecką partią narodowo-socjalistyczną, skąd otrzymywano pomoc zarówno instruktorską, jak i materialną. W niektórych wypadkach kontakt utrzymywany był za pośrednictwem urzędników niemieckiego konsulat generalnego w Kłajpedzie. Molin wymienia nazwiska całego szeregu osób, biorących czynny udział w organizacji, bądź też pośredniczących pomiędzy partią narodowo-socjalistyczną Rzeszy, a organizacją narodowo-socjalistyczną w okręgu kłajpedzkim.

Hr. Rzewuski skrzy p. Rosego

Warszawa, 28. 12. Tel. wł.

Wielkie poruszenie w sferach przemysłowych Warszawy budzi sprawa sporu w izbie polsko-brytyjskiej ze względu na osoby, wchodzące w grę. Sensacyjna skarga o zniesławienie wpłynęła do sądu od hrabiego Feliksa Rzewuskiego, wicedyrektora polsko-brytyjskiej izby handlowej, przeciwko dyrektorowi tejże instytucji, Karolowi Rosemu, znanemu działaczowi na polu gospodarczym. Rose miał opowiadać niejakiemu Zielińskiemu, że hrabia Rzewuski pobiera procenty od transakcji, załatwianych za pośrednictwem izby, a w szczególności tego rodzaju sumy miał pobrać Rzewuski od przedstawicielstwa wielkiej fabryki bromu „Wickers” oraz od zakładów przemysłowych „Lilpop”. Działający w imieniu hrabiego Rzewuskiego, adwokat Beylin, powołuje szereg świadków, m. in. hrabiego Andrzeja Tarnowskiego, który jest przedstawicielem fabryki „Wickers” na Polskę oraz dyrektora spółki akcyjnej „Lilpop”, Tadeusza Lilpopa.

Wielka czystka w partii hitlerowskiej

300 000 szturmowców bierze w niej udział

Paryż, 28. 12. Tel. wł.

Sprawozdawcy pism francuskich w Berlinie zapowiadają przeprowadzenie nowej czystki w partii narodowo-socjalistycznej. Akcją czystki i aresztowań kierować ma bezpośrednio szef tajnej policji, Himmler, który dowodzić będzie 300.000 tysiącami oddanych sobie członków szturmowców. Część aresztowań została już dokonana, mianowicie rozpoczęły się one z uwzięciem Bruecknera. Ogłoszono, że nastąpiło to ze względów moralnych, jak się zdaje jednak, grały tu najważniejszą rolę względy zupełnie inne. Poza to wezwano z Pragi czeskiej 12 rewolucjonistów z grupy Strassera, których przesłuchano celem zdobycia pewnych informacji o stosunkach Strassera z jego byłymi współpracownikami i zwolennikami.

Na zarządzenie Goeringa i ministra spraw wewn., Fricka, ma nastąpić przekształcenie policji w ten sposób, że policja państwowa liczyć

ma 100.000 ludzi ciężko zbrojnych, policja ochronna liczyć będzie 60.000 ludzi (leż ubojonych, pozatem żandarmerja ma liczyć 40.000 ludzi).

Krąży pogłoski, że stanowisko zwierzchnika tych wszystkich sił policyjnych ma objąć na miejsce Himmlera gen. Daluge, osobisty przyjaciel Goeringa.

Himmler, który jest szefem szturmowców, wykorzystał awanse i mianowania świąteczne w celu zmanifestowania uznania dla ministra żywienia Rzeszy, Darrego i jego polityki. Mianowicie ściśle współpracownicy ministra żywienia zostali mianowani przywódcami brygad szturmowców. Wobec wyraźnego konfliktu między Darrem i Schachtem mianowania te mają swoistą wymowę.

Pozatem mianowane zostały tylko nieliczne osoby z otoczenia kanclerza i wicekanclerza.

Sam Darre otrzymał nominację na wysokie

— W bieżącym tygodniu nastąpiło przekazanie rządowi francuskiemu raty kolejnej wojennego długu, zaciągniętego w swoim czasie przez Polskę. Rata ta wynosi trzy i pół miliona franków.

— Rozpoczęła się likwidacja mienia obywateli sowieckich w Polsce. W najbliższym czasie sprzedanych ma być na kresach wschodnich blisko 100 obiektów, stanowiących własność obywateli sowieckich. Likwidację tę przeprowadza specjalne towarzystwo.

— W Hadze zmarł po dłuższej chorobie prezydent trybunału międzynarodowego Adatti, przeżywszy 65 lat.

— W odległości 200 km. na północ od Nankinu w okręgu Tsing-Kiang-Pu szerzy się epidemia dżumy. Na tereny ogarnięte epidemią wysłano lekarzy i oddziały sanitarne. Dotychczas według pogłosek krążących w Nankinie, ofiary choroby obliczają na tysiące.

— Najwyższy trybunał hiszpański wydał wyrok uniewinniający b. premiera Azana i b. ministra Louis Bello, oskarżonych o udział w powstaniu katalońskim.

— Paul Boncour, który w imieniu królowej Marji Jugosłowiańskiej występować będzie z powództwem cywilnym w procesie sprawców zamachu na króla Aleksandra, przybył do Marsylii i odbył 3-godzinną rozmowę z sędzią śledczym, prowadzącym badania terorystów.

— Przeciwko członkom gminnej rady opiekuńczej w Trzyńcu na Śląsku nad Olzą zostało wytoczone śledztwo przez żandarmerję czeską za przeprowadzenie na terenie miasta zbiórki na powódź w Polsce. Przesadna gorliwość żandarmerji Trzyńskiej jest godna napiętnowania, ponieważ krajowa rada opiekuńcza uzyskała pozwolenie na przeprowadzenie zbiórek na terenie wszystkich gmin Śląska nad Olzą.

— W piatek Ojciec św. przyjął na specjalnej audjencji pielgrzymkę polską, do której przyłączyli się księża z kolegium papieskiego w Rzymie.

stanowisko w szturmówkach hitlerowskich 9-go listopada, w rocznicę pierwszego powstania hitlerowców.

Berlin, 28. 12. PAT.

Nadprezydent Śląska niemieckiego, Helmut Brueckner, którego złożenie z urzędu przed 3 tygodniami zapoczątkowało ostatnią czystkę w szeregach partii narodowo-socjalistycznej, znajduje się obecnie w szpitalu policji państwowej w Berlinie, który mieści się przy Schornhorststrasse nr. 13. Brueckner umieszczony został w tym szpitalu rzekomo wskutek silnego rozstroju nerwowego.

Przymusowe związki zawodowe

Warszawa, 28. 12. Tel. wł.

W kołach działaczy robotniczych zapewniano, iż wprowadzenie przymusowych związków w Polsce nastąpić ma w drodze dekretu. Przymusowymi organizacjami mają być objęte nie tylko sfery robotnicze, ale i pracownicy umysłowi. Wprowadzenie przymusowych związków zawodowych oczekiwane jest w pierwszej połowie 1935 r.

Humor

TAKŻE

WYTLUMACZENIE.

Szef: — Co to ma znaczyć? W sklepie się pan zgłasza jako chory, a tu pan przychodzi i gra w bilard?

Pomocnik: — Proszę pana, okulista mi zalecił, żebym jaknajwięcej patrzył na zielony kolor.

MUZYKA.

— Tak, nasz dom jest bardzo muzykalny, moja żona uczy się grać na fortepianie, a córka na skrzypcach.

— A pan czego się uczy?

— Ja — uczyć się cierpieć bez skargi...

BĘDZIE ŻAŁOWAŁ.

— Nie wiem, co robić! Taki mnie pech prześladowa, że chyba już sobie życie odbiorę!

— Nie rób tego, Feluś, później będziesz żałował!

WSZYSTKO

ŚWIETNIE ZASTAŁ.

— Czy pan po powrocie z letniska zastał dom, tak jak go pan zostawił?

— Tak. Nawet światło na korytarzu paliło się jeszcze

Hrabia zdrętwiał na myśl o tem. Chociaż był odważnym i nieraz śmierci zajął w oczy, to przecież być jak kamień wrzuconym do wody, mogło i najodważniejszego przerazić.

Znał on tak dobrze posiadłość swoją, że mógł obliczyć każdy krok mordercy. Wiedział, że teraz wychodzi z ogrodu i że znajduje się na drodze, wiodącej do kopalni.

Ach, czyżby go zamierzał stracić w przepaść bezdenną, w próżną sztolnię. Było to jeszcze okropniejsze, niż wrzucenie w rzekę. W każdym razie czekała go śmierć straszna, o tem był jaknajmocniej przekonany.

A Bondi szedł dalej i dalej i już ukazało mu się zdaleka ciemne wejście do kopalni, które wyglądało jak szeroko otwarta paszcza jakiegoś potwora!

Fedora okropnemi miotana uczuciami, siedziała ciągle jeszcze przy stole i nie myślała o spaniu.

Przeczuwała ona, że Bondi przyjechał tu z tajemnymi zamiarami, a chociaż żadnych jeszcze nie miała na to dowodów, postanowiła jednak czuwać aż do rana.

Znała dobrze tego łotra i wiedziała, że tylko złych rzeczy można się po nim spodziewać.

Nazajutrz rano miał opuścić zamek, aby nigdy tu już nie wrócić... Tak przynajmniej twierdził hrabia. Ach, jak szczęśliwa będzie ona, gdy słone zabłędnie na niebie i gdy ta noc się skończy nareszcie...

Fedora siedziała zmuszając się do czuwania, ale w końcu, poczuła, że usnie jednak, jeżeli nie bę-

A teraz wsuwa się przez nie głowa i cała postać wysokiego, szczupłego mężczyzny.

Jeden skok i Bondi stoi na środku pokoju.

Przez chwilę nie rusza się z miejsca, wstrzymując nawet oddech, ale potem, prostuje się i stara się przeniknąć ciemności. Księżyc znikł za chmurami, w pokoju więc panują ciemności prawdziwie egipskie.

— Dziewczyna musi zniknąć! — myśli. — Zaniósł ją do próżnej szatni niedaleko stąd. Niech tam umrze z głodu albo niech zwaruje, mnie to obojętne. Potem wrócę i zabiorę się do stryja... Mój plan jest dobry! Więc najpierw ona!

Skradając się jak kot, wyjął z kieszeni knebel i dwa mocne rzemienie, potem poszedł do okna i wciągnął przez nie próżny, mocny worek. Wszystko to przygotował poprzednio, a worek znalazł w ogrodzie.

Położył się potem na ziemi i czołgał się po ciachu ku łóżku.

Tak pełźnie jadowita żmija, gdy chce ukąsić swoją ofiarę, tak się skrada hyena lub krokodyl.

Wszystkie instynkta dzikich zwierząt były złączone w tym człowieku. Gorszy był on niż żmija, tygrys i hyena!

Teraz zbliżył się do łóżka i znów się zatrzymał w obawie, że Fedora zbudzić się może. Ale nie, obawa jego była daremna.

Trzeba było jaknajprędzej skończyć z nią czas nagli. Mogła już być trzecia, a zostawało mu jeszcze tyle do roboty!

Więc dalej do dzieła.

TU WYCIĄCI

— 8 —

— 5 —

W cztery oczy

Brak zaufania

— „TATAR“. Jeżeli myśli Pan poważnie o małżeństwie, to musi Pan pamiętać o tem, że najważniejszym warunkiem zgodnego pożycia jest wzajemne zaufanie. Jeżeli zaś między dwojgiem młodych ludzi różnej płci dojdzie do takiego zbliżenia, jak to ma miejsce między Wami i zbliżenie to trwa z przerwami, w czasie których postępowanie jednej ze stron, w tym wypadku postępowanie narzeczonej Pańskiej, jest conajmniej niejasne, to o zaufaniu niema mowy. Ma Pan tego najlepszy dowód.

Obecnie istnieje pomiędzy Wami zgoda, nie ma Pan niezbitych dowodów winy narzeczonej, a jednak nie ufa jej Pan, wciąż ją Pan podejrzewa, trapi się Pan tem, męczy to Pana i wyczerpuje. Dzieje się to dlatego, że istotnie okoliczności, obciążające narzeczoną, są dość silne. Trudno też uwierzyć w jej niewinność, tembardziej, że jest młoda, niedoświadczona i naiwna, a mężczyźni są bez skrupułów. Ale trudno. Ponieważ niema niezbitych dowodów winy, dlatego nie można jej bezwzględnie potępiać. Niemniej jednak termin ślubu winien Pan odłożyć dotąd, dokąd nie odzyska Pan zaufania do swej narzeczonej, dokąd swem postę-

powaniem nie przekona ona Pana o swej niewinności. Na to jednak potrzeba dość dużo czasu. Jeżeli Pan narzeczoną kocha, niech Pan czeka, starannie ją obserwuje, analizuje jej uczucia, zwraca uwagę na jej stosunek do innych mężczyzn itd. Jeżeli Pan uwierzy w jej niewinność, jeżeli Pan odzyska zaufanie do niej, wtedy niech się Pan ożeni.

Musi Pan jednak pamiętać o tem, że zakochani są zazdrośni, że Pan również jest zazdrośny, dlatego też może Pan być czasem niesprawiedliwy i jakąś zwykłą jej rozmowę ze znajomym, czy szwagrem, traktować już jako zdradę. Musi Pan tego stanowczo unikać i w takich wypadkach przywołać sobie na pamięć swoje... grzeszki, które przecież Pan ma na sumieniu. Wtedy to uczucie zazdrości będzie trochę słabło i będzie Pan mógł być bardziej sprawiedliwy. Niech się Pan przy tem wszystkim stara wypełnić jej wolny czas, przywłaszczać ją bardziej do siebie, przykuć i wzbudzić w niej większe uczucie miłości do Pana. Czem to uczucie będzie silniejsze, tem więcej będzie jej Pan pewny i tem prędzej odzyska Pan maksimum zaufania do niej.

Kandydat na samobójcę

— DK. 2351. Wprawdzie nie napisał mi Pan, ile Pan ma lat, jak również, ile lat ma narzeczoną, ale na podstawie tego, co mi Pan napisał, dochodzę do wniosku, że oboje jesteście jeszcze bardzo młodzi i nie macie żadnych innych zmartwień, jak tylko te nieporozumienia sercowe. Niech mi Pan wierzy, że takich „nieszczęśliwych“ młodzieńców, jak Pan, jest tysiące i wszyscy grożą... samobójstwem. Ale czy jest Pan rozsądny? Niech Pan pomyśli: został Pan zobaczony w towarzystwie znajomych pań i o tem dowiedziała się narzeczoną. Oczywiście, jak każde młode, zakochane i zazdrośne dziewczętko uczyniła Panu wymówki, dąsa się, dokucza Panu tem, grozi zerwaniem i trzyma Pana w niepewności. A Pan zamiast, jak mężczyzna, wytłumaczyć jej, że to przecież nie jest zbrodnia i przekonać ją, że nie można aż do tego stopnia nawzajem kępować swojej swobody, a w razie, gdyby była uparta, powiedzieć jej: „czyni, jak uważasz za stosowne“ — popada w rozpacz, roni gorzkie łzy i pisze do mnie dosłownie tak:

— „...gotów jestem zginać, jak proch

marny. Tylko nadchodzące święta powstrzymują mnie poniekąd od tego kroku. Wszystko mi jedno. Świat stał się dla mnie zupełnie obojętny...“

Dlaczego święta? Czy chciał Pan jeszcze zobaczyć oświeconą choinkę i poszukać wszystkie smakołyki, zakupione przez rodziców?

Niech Pan przyzna, czy nie jest Pan dzieckiem i to takim małym, kapryśnym dzieckiem, które płacze, gdy się jego konikowi na biegunach urwie ogon? A przecież uzyskał Pan już świadectwo dojrzałości. Jakież więc ma Pan przygotowanie

Niepewne losy gabinetu Jewlicza

Stosunek rządu do obecnej Skupczyny ♦

Białogród, 28. 12. (PAT)
Odbędzie się tu zebranie zarządu stronnictwa J. N. S. (Jugosłowska Narodowa Stranka), którego prezesem jest b. premier Uzunowicz, a do którego należy również obecny premier Jewlicz oraz kilku innych ministrów z

do życia, gdzie jest Pański męski charakter? Powinien się Pan wstydić.

Szanuję Pańskie uczucia, bo wiem, że są one silne, ale przecież uczucia winny iść zawsze w parze z rozumem. Dlatego też winien się Pan opanować, winien jej Pan wytłumaczyć, że jest nierozsądną i, że, jeśli będzie zwracała uwagę na takie drobnostki, to nigdy nie będzie między Wami zgody i t. d. Równocześnie niech Pan myśli więcej o sobie i swej przyszłości, bo dotychczas nie ma Pan jeszcze żadnej pozycji w świecie, a cóż Pan zrobi z żoną, jeśli jej Pan nie będzie mógł zapewnić jakiejś takiej egzystencji?

Opuszczona

— ANDZIA TINA, BIELSKO. Ktoś to powiedział, że najpiękniejszą snami są te, które śnimy na jawie. O wiele też bardziej cierpi człowiek, gdy sny takie przysną, jak bańka mydlana, gdy szczęście, które się posiadało, pierzchnie, spłoszone ręką niewdzięcznego człowieka. Ale, widzi Pani, życie jest już takie. Zły los nie pozwala nigdy zadługo cieszyć się szczęściem i z tem musimy się pogodzić.

Uczyniła już Pani wszystko, co wypadało, a ukochany nie wrócił. Więcej już nic Pani nie może robić w tym kierunku, choć czas byłby wyśnić zamaż, oprzeć się o ramię życzliwego człowieka i odpocząć po trudach tak ciężkiej walki o byt. Niech Pani jednak znośi swój los z pokorą, a przytem każda wolna chwila poświęca życiu towarzyskiemu. Jest przecież tylu mężczyzn, że napewno spotka Pani wśród nich jednego, do którego żywiej zabije Pani serce i który Panią pokocha. Musi Pani tylko, mimo bólu w sercu, mieć uśmiech na twarzy, starać się być wesołą i rozmowną. Łatwiej Pani wtedy będzie zapomnieć o doznanej krzywdzie i prędzej się ktoś do Pani zbliży. O tym niewdzięczniku niech Pani zapomni.

Ir.—ski.

Bewizjonizm węgierski

Budapeszt, 28. 12. Tel. wł.

Półrządowy „Pesti Hirlap“ stwierdza, że Węgry również po ostatnich wydarzeniach genewskich nie odstępują od swych roszczeń rewizjonistycznych. Dziennik podaje następujące trzy tezy węgierskie: 1) Zaspokojenie węgierskich roszczeń terytorjalnych w drodze odpowiedniej zmiany granic, przy sprawiedliwym uwzględnieniu przesłanek historycznych, etnograficznych i geograficznych. 2) Uznanie równouprawnienia Węgier w dziedzinie politycznej, gospodarczej i wojskowej z wszystkimi państwami sąsiednimi. 3) Uznanie praw mniejszości węgierskiej i ich zabezpieczenie w drodze pełnowartościowych sankcyj międzynarodowych. Dziennik stwierdza na zakończenie, że powyższe postulaty były, są i zawsze będą poglądem odpowiedzialnych węgierskich mężów stanu.

Przesilenie w Hiszpanji

Madryt, 28. 12. Tel. wł.

Wobec tego, iż minister oświaty Villalobos nie chce cofnąć swego podania o dymisję, przeto częściowe przesilenie rządowe należy uważać za otwarte. Jak dotąd, niewiadomo, czy zmiany w łonie gabinetu ograniczą się jedynie do wyznaczenia następcy ustępującego ministra. Możliwym jest, że będzie także zamianowany minister marynarki, którą to tekę powierzono poprzednio prowizorycznie ministrowi spraw zagranicznych Rocha.

„Cudowny“ wynalazek kolejowy

Donoszą z Rio de Janeiro, że robotnik kolejowy nazwiskiem Antonio Campos skonstruował aparat, rejestrujący automatycznie i natychmiast wszelkiego rodzaju niebezpieczeństwa, istniejące na donym torze kolejowym. Przeprowadzone doświadczenia w obecności dyrektora kolei i przedstawicieli władz, dały zdumiewające wyniki. Aparat znalazł szerokie zastosowanie na wszystkich liniach kolejowych w całej Brazylii.

wyborów do parlamentu. Sprawa ta jest bardzo skomplikowana i wymaga czasu na pracę przygotowawczą oraz wiąże się z niemożnością rozwiązania obecnej Skupczyny przed załatwieniem przez nią budżetu. Z drugiej strony w łonie J. N. S., która jest decydującym czynnikiem w obecnej Skupczynie, panują prądy nieprzychylnie dla Jewlicza, a nawet wręcz wrogie, którym daje wyraz przedewszystkiem grupa b. ministra Maksymowicza, polityka wytrawnego i mającego licznych zwolenników na terenie dawnej Serbji, oraz grupa Uzunowicza.

Współpraca rządu z obecną Skupczyną jest w momencie obecnym nieodzowna ze względu na budżet, który musi być uchwalony do kwietnia. Do tego więc czasu rząd Jewlicza nie może rozwiązać Skupczyny i musi się z nią liczyć. Gdyby Jewlicz nie osiągnął na zebraniu J. N. S. większości dla siebie, wybuchłoby nowe przesilenie. Istnieje jednak nadzieja, że mimo prądów wrogich w łonie J. N. S. dla Jewlicza, zdobędzie on potrzebną większość, co pozwoli rządowi utrzymać się do kwietnia i załatwić budżet. Gdyby jednak, co jest również prawdopodobne, Jewlicz nie zdobył większości, rząd ustąpi i powołany będzie nowy gabinet, tym razem czysto urzędniczy.

TU WYCIĄC!

— 6 —

— Czemu jej nie zamordował? Wszakże miał sztylet przy sobie i nabity pistolet również! O jedną zbrodnię mniej lub więcej nie chodziło mu przecież, ale ostrożny, jak zawsze, lękał się, aby Fedora nie krzyknęła i nie zbudziła hrabiego. I nadto... pragnął zważyć całą winę na nią! Chciał ją tylko chwilowo usunąć, pogrzebać w kopalni, aby tam z głodu, pragnienia i strachu dostała pomieszaną zmysłów. Ludzie ją tam znajdą, pomyślał, że to ona w obłąkaniu zabiła swego pana... A chociażby i nie dostała pomieszaną zmysłów, to podejrzenie o popełnienie zbrodni padnie na nią. Niewinności swej udowodnić nie będzie mogła i jego też nie oskarży, bo nie zna jego nazwiska!

Doskonali plan! Zamordować kogo, to nie sztuka, ale zwrócić podejrzenie na kogo innego, to nie każdy potrafi.

Teraz podniósł się Bondi i rzucił się na hrabiego. Objął jego szyję i wpełchnął mu knebel w usta, a stało się to tak prędko, że hrabia nie miał nawet czasu jęknąć lub o pomoc zawołać.

Poznał on zapóźno niestety, że Fedora miała słuszną... Chciał się podnieść i bronić, ale Bondi trzymał go tak mocno, że nieszczęśliwy nie mógł się ruszyć.

Bondi tymczasem skrepiwał mu ręce i nogi i zarzucił mu worek na głowę. Potem ściągnął mu worek aż po za nogi i zawiązał mocno. Hrabia Dernburg był więc w worku, tak jak onego czasu sam Bondi, gdy go Bilewski niósł do domu kata!

Dernburg stał się ofiarą swej łatwowierności. Wiedział, że Bondi jest totrem, ale nie przypusz-

czał, aby był mordercą i to zaufanie stało się obecnie jego zgubą.

Był obecnie związany, skrepiowany, dusił się pod naciskiem ostrej chustki, którą mu Bondi całą nieomal w usta wpełchnął i nie mógł się obsolutnie ruszyć.

Ale Bondi zmęczył się tą robotą. Nie było to jednak tak łatwo ubezwładnić człowieka i musiał obetrzeć spoczone czoło.

Wyrzutow sumienia nie czuł nędznik wcale.

Przeciwnie, cieszył się, że dotąd wszystko mu idzie tak gładko i że niewygodnego świadka już się do połowy pozbył. Był on jeszcze święcie przekonany, że w worku znajduje się Fedora.

Po kilku minutach odpoczynku zbliżył się Bondi do łóżka, schwycił worek i ściągnął go na ziemię. Hrabia uderzył mocno całym ciałem o posadzkę, a gwałtowny ból, jaki uczuł w krzyżu, pozbawił go na chwilę prawie przytomności.

Przeczuwał on, że grozi mu straszne niebezpieczeństwo, ale nie wiedział, co go właściwie czeka. Przypuszczał, że Bondi napadł go dla tego, aby go zabić i dziwił się, że jeszcze dotąd tego nie uczynił.

Czuł, że Bondi podnosi go teraz, że wciąga go na plecy i wychodzi nim przez okno.

Ale dokąd?

Więc nie zabije go w zamku, tylko może w ogrodzie albo w lesie... Czemu jednak zadawał sobie tyle z tem pracy, tego hrabia odgadnąć nie umiał.

Może go chce wrzucić do rzeki?

Humor

PRZYSŁOWIE

LUDOWE.

Cygan, kupując na jarmarku nóż, próbuje go trzy razy.

Przedewszystkiem tnie nożem drzewo: jeżeli przetnie, to dobrze, jeśli nie, to źle.

Potem uderza nożem o kamień: jeżeli pójdą iskry, to dobrze, jeżeli nie, to źle.

Wkońcu chowa nóż do kieszeni.

Jeżeli kupiec zauważy, to źle, jeżeli nie zauważy, to dobrze.

TYLKO NA

DWIE MINUTY!

— Czy jest pan dyrektor? Chciałabym z nim pomówić w bardzo ważnej sprawie.

— Pan dyrektor umarł wczoraj.

— Ale ja tylko chcę z nim mówić dwie minuty.

DOBROCZYNNOŚĆ.

Pan Hupciński spaceruje. W pewnym momencie podchodzi doń jakiś obdarty wynędzniały człowiek.

— Pan wybaczy... mam chorą żonę... czworo małych dzieci...

— Wzbaczam!...

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Trener polskich narciarzy

Do Polski przybył, celem objęcia treningu naszej narciarskiej drużyny reprezentacyjnej — Norweg Jakob Waage, zaproszony przez Polski Związek Narciarski na sezon zimowy 1935 r. Jest on specjalistą skoczkiem, jakkolwiek, jak każdy Norweg, ma wysoko opanowaną technikę biegową. Z zawodu jest profesorem gimnazjum — uczy matematyki.

Nowy trener Polskiego Związku Narciarskiego uprawia od 10 lat narciarstwo zawodnicze, rozpoczynając swą karierę na Holmenkollen w klasie juniorów z dużymi sukcesami.

20 rund

z dwoma przeciwnikami

Bokserki zawodowy mistrz świata wszystkich kategorii, Max Baer wpadł na oryginalny pomysł rozegrania walki o tytuł mistrza świata z dwoma przeciwnikami jednego wieczoru. Do pierwszej walki stanąłby Baer przeciwko Laskyemu, a następnie po 5-minutowej przerwie przeciwko Hamasowi. Obie walki rozegrane zostaną w 10 rundach.

Drobne wiadomości sportowe

— Posiedzenie rady narciarskiej. W dniu 6 stycznia 1935 r. odbędzie się w Krynicy posiedzenie rady narciarskiej. Rada zajmie się m. in. sprawą nowej powszechnej konkurencji w zjazdach, mającej za zadanie propagowanie biegów zjazdowych oraz ustosunkowania się do planów reorganizacji polskiego sportu.

— Akcja P. Z. T. K. w sprawie propagandy polskiego kolarstwa. P. Z. T. K. prowadzi pertraktacje z Touring Kлубem w sprawie wspólnej akcji popularyzacji kolarstwa turystycznego. Projektowane utworzenie wydziału kolarskiego przy Touring Kлубie, do którego wejdzie przedstawiciel P. Z. T. K.

— „Klub mistrzów” w Finlandii. W Helsińgforsie utworzony został ostatnio oryginalny klub lekkoatletyczny. Klub ten nosi nazwę „Klub mistrzów”, a członkami jego mogą być tylko przedstawiciele elity lekkoatletycznej Finlandii. Tylko zdobywcy tytułu mistrza świata, Europy lub Finlandii, a ewentualnie przekroczenie pewnego minimum upoważnia do ubiegania się o kartę członkowską. Minimalne są bardzo wysokie, m. in. w skoku w wyż 190, skoku w dal 730 itd.

— Przyjazd bokserów czechosłowackich do Polski. Przyjazd bokserkiej reprezentacji Brna Morawskiego do Polski dochodzi ostatecznie do skutku. Drużyna czechosłowacka walczyć będzie najpierw z reprezentacją Łodzi 30 bm. w Łodzi, potem w dniu 1 stycznia wystąpi przeciwko Skodzie w Warszawie, a następnie 3 stycznia w Wrocławiu.

— Młuckey Walker, długoletni amerykański mistrz w wadze średniej został pokonany nokautem przez boksera Pirrone. Jest to pierwsza porażka Walkera przez nokaut w ciągu jego 16-letniej kariery na ringu.

— Z szeregu amatorskich wciąż ubywaają świeże nazwiska zawodników. Po Eleonorze Holm, mistrzyni olimpijskiej w pływaniu na wznak, którą zdyskwalifikowano wskutek podjętej przez nią płatnej reklamy w wielkiej firmie kostiumów kąpielowych, obecnie znów na zawodnictwo przechodzi znakomityły wioślarz, Jack Shea. Na ostatnich zimowych igrzyskach olimpijskich Shea zdobył tytuł mistrza dwukrotnie, w biegach na 500 i 1500 m.

Sport w Oświęcimiu

Ping-pong w Oświęcimiu. Związek Harcerzy Oświęcim — Kat. Stow. Młodz. Oświęcim 5:2. W święto Bożego Narodzenia rozegrała drużyna Zw. Harc. mecz rewanżowy z Kat. Stow. Młodz., pokonywując je w stosunku 5:2. Poszczególne rozgrywki przedstawiały się następująco: Michalec (H) — Uchlio 21:9, 21:8, Osobyls (H) — Plechuch 21:14, 21:8, Patyk (H) — Kryska 21:23, 21:13, 21:17, Szpak (H) — Stachura 17:21, 21:17, 20:22, Wólcik (H) — Żydek 21:17, 21:18, Ledwoń (H) — Olczyk 15:21, 21:16, 21:16, Złeba (H) — Myrdko 16:21, 15:21. Wynik ogólny 5:2 na korzyść Zw. Harc.

W drugie święto Bożego Narodzenia odbył się trójmecz ping-pongowy pomiędzy drużynami: Zw. Strzeleckiego, Kat. Stow. Młodz. i Tel-chałem. Każda drużyna wystawiła do rozgrywek po 3-ch graczy. Pierwsze miejsce zdobyła drużyna Kat. Stow. Młodz. przed Tel-chałem. Gra dość interesująca i na wysokim poziomie. Przebieg spotkań następujący: Kat. Stow. Młodz. — Tel-chał 3:3, Żydek (K) — Gutherz 21:19, 21:23, Gomciarzyk (K) — Zierer 21:19, 16:21, Myrdko (K) — Werner 16:21, 21:17.

Zw. Strzelecki — Tel-chał 1:5, Pichocki (S) — Gutherz 16:21, 21:17, Cichon (S) — Werner 18:21, 19:21, Stoczek (S) — Zierer 18:21, 19:21.

Zw. Strzelecki — Kat. Stow. Młodz. 1:8, Gomciarzyk (K) — Stoczek 21:17, 21:15, Żydek (K) — Pichocki 25:23, 19:21, Myrdko (K) — Cichon 31:12, 21:18.

Decydująca rozgrywka pomiędzy drużynami Kat. Stow. Młodz. a Tel-chałem: Werner (T) — Żydek 0:21, Gomciarzyk — Zierer (T) 16:21, 21:17, Gutherz (T) — Myrdko 21:19, 21:19. Stan punktów 3:3. Postanowiono rozegrać jeszcze jedną spotkanie po wylosowaniu. Decydująca gra między dwoma graczami: Gutherz (T) — Gomciarzyk 17:21, 15:31. (b)

Proces sportowy w Katowicach

Dziś odbędzie się w Katowicach sensacyjny proces, wytoczony przez Śląski Okr. Zw. Hokeja Lodowego przeciwko redakcji „Expressu Łódzkiego” o formálną obrazę.

„Express”, piętnując słabą działalność Okr. Zw. Hokeja na Łódzie, użył niefortunnego zwrotu „brudne sprawy w hokeju śląskim”.

Zwrot ten, użyty jako tytuł, posłużył okręgowym władzom hokejowym do wytoczenia procesu.

Obrońcy „Expressu” podjął się znany adwokat warszawski Fogel.

Podobno z adwokatów katowickich nikt nie chciał się podjąć obrony ze względu na fakt, że w zarządzie Okręgowego Związku Hokeja na Łódzie zasiada p. prokurator Kulej.

Obrona pójdzie więc w tym kierunku, by sprawę wyłączyć z pod kompetencji katowickich władz sądowych i przekazać ją sądowi w Warszawie względnie Łodzi.

Gigantyczna impreza narciarska

Do większych imprez narciarskich należeć będzie rajd strzelecki, który rozpocznie się w dniu 1 stycznia 1935 r. Rajd ten, prowadzony będzie z dwu stron, a mianowicie od Cieszyńska do Kut na Pokucie i wzdłuż kresów wschodnich od Druji w ziemi wileńskiej do granicy polsko-rumuńskiej przy okopach Św. Trójcy. Oba rajdy wyniosą 2.149 km.

Zakrojona na wielką skalę impreza, wymaga nie tylko należytego przygotowania pod względem organizacyjnym, ale również uruchomienia szeregu sztafet strzeleckich, mających pokryć obie trasy. Odnosnie sztafety wzdłuż „Karpata”, to start jej rozpocznie się w Cieszyźnie. Następnie sztafety te przejdą przez następujące etapy: Czantorja — Szczyr — Węgierska Górka — Jeleśnia, skąd na Bańkę Górę, gdzie nastąpi zmiana sztafety z okręgiem krawskim.

Ogółem trasa tego rajdu liczy 495 km i przebyta zostanie przez oddziały strzeleckie w ciągu 30 dni.

Na całej trasie drużyny będą przyjmowały specjalne komisje, których zadaniem będzie kontrolować przebieg rajdu, wpisywać odpowiednie adnotacje w dzienniku sztafetowym itp. Jak wspomnieliśmy, rajd rozpocznie się o godz. 9 rano w dniu 1 stycznia 1935 r. z mostu w Cieszyźnie i ruszy w dalszą drogę. Wiadomości o przebiegu rajdu podawane będą przez prasę.

Oba rajdy, zakrojone na niespotykaną dotychczas w Polsce skalę, stanowiąc będą prócz silnej propagandy sportu narciarskiego, dowód na teżyzny i sprawności. Rajd odbędzie się bez względu na pogodę i niezależnie od śniegu. W razie niemożności wykorzystania kart, poszczególne sztafety przebyłyby trasę pieszo.

Hokejowe mistrzostwa Polski

W czwartek rano odbyło się posiedzenie Zarządu PZHL, na którym zdecydowano, że pierwsza tura mistrzostw Polski rozegrana zostanie w najbliższą niedzielę, 30 bm. Dnia tego grać będą: Czarni — Warszawianka we Lwowie, KTH. — Lechia w Krynicy i AZS. (Poznań) — Legia mecz rewanżowy w Poznaniu. Mecz Cracovia — Pogoń nie odbędzie się, ponieważ w tym czasie grają w Krakowie wieńcownicy WEV.

Tura rewanżowa przewidziana jest na 6-go

stycznia. Zależać to będzie od ostatecznej decyzji w sprawie udziału w mistrzostwach świata w Davos. P. Z. H. L. ostatecznie zdecydował, że ze względu na brak funduszy nie może wyprawy tej doprowadzić do skutku i dlatego zamierza dokończyć mistrzostwa już 6-go stycznia. Gdyby jednak okazało się, że inne czynniki udzieli P. Z. H. L. pomocy finansowej i reprezentacja wyjedzie do Davos, to mistrzostwa będą dokończone, w późniejszym okresie.

Zakładamy Bibliotekę i Czytelnię

Sportową w Katowicach

Świat sportowy Śląska, liczący około 30.000 członków, zrzeszonych w 14 Okr. Związkach Sportowych, otrzymał ostatnio swój własny Dom Sportowy, wyposażony w specjalne lokale urzędowe dla poszczególnych organizacji, salę posiedzeń, poradnię sportowo-lekarską, sypialnię i świetlicę. Największą jednak w tej chwili potrzebą dla organizacji sportowych, ich działaczy oraz członków, okazał się brak odpowiedniej i aktualnej literatury sportowej. Dotkliwie też odczuwać się daje wszystkim brak fachowych pism krajowych i zagranicznych, przynależących najaktualniejsze wiadomości z dziedziny sportu i wychowania fizycznego. Bez odpowiednich więc źródeł w postaci własnej literatury sportowej trudno organizacjom rozpocząć akcję kulturalno-oświatową z dziedziny historii, ideologii i organizacji kultury fizycznej wśród swych członków. Poszczególne związki sportowe, jak i ich członkowie, pochodzący przeważnie z szerokiego mas robotniczych Śląska, nie mogą nawet marzyć o zakupieniu względnie zaprenumerowaniu istniejących, względnie wychodzących dzieł i wydawnictw treści sportowej, naukowej, czy wychowawczej.

Bolesną tę lukę w ramach życia sportowego Śląska postanowił wypełnić Zarząd Związku Dziennikarzy Sportowych w Katowicach, który uchwalił przystąpić do rozpoczęcia akcji, mającej na celu założenie Biblioteki Sportowej w Domu Sportowym, przy której uruchomiona zostanie także publiczna Czytelnia Sportowa.

Pomieszczenie dla pożytecznej tej instytucji jest już przygotowane. Biblioteka zaś, jak i Czytelnia dostępna będzie dla wszystkich bezpłatnie.

Ponieważ w pierwszej chwili chodzi o zakup istniejących już w kraju wydawnictw i dzieł

treści sportowej z rozmaitych dziedzin naszego życia sportowego, apelujemy tą drogą do całego społeczeństwa o łaskawe ofiarowywanie na ten cel najskromniejszych bodaj kwot, względnie przekazywanie do Biblioteki posiadanych książek, broszur, powieści, czasopism i innych wydawnictw, fotografii itp. — o treści sportowej. Ofiary te składać należy za pośrednictwem redakcji sportowych wszystkich polskich czasopism oraz referatu sportowego Polskiego Radja w Katowicach. Zarazem komunikujemy, iż pierwszym, który pospieszył na nasz apel, był K. S. Ruch z Wielkich Hajduków, mistrz piłkarski Polski, który na piękny ten cel złożył kwotę 200 zł, zapraszając do kontynuowania tej akcji Automobilklub Śląski oraz swego największego przeciwnika, a beniaminka Ligi, K. S. Śląsk ze Świętochłowic.

Jesteśmy głęboko przekonani, iż inicjatywa ta, zmierzająca do tak szlachetnego celu, mającego za zadanie uświadamianie szerokich mas sportowców, rozpoczęcie akcji kulturalno-oświatowej, urządzanie odczytów i pogadek oraz oczyszczanie języka polskiego z obcej terminologii sportowej, znajdzie należyte zrozumienie i poparcie u wszystkich warstw i osób naszego społeczeństwa.

Oczekujemy teraz przystąpienia do akcji naszej dalszych Związków, Towarzystw i Klubów Sportowych. Liczymy na zakłady i instytucje tak przemysłowe, jak i społeczne. Prosimy o poparcie Miejskie i Powiatowe Komitety W. F., a spodziewamy się zrozumienia ze strony władz państwowych i samorządowych.

Nazwiska szlachetnych ofiarodawców zamieszczone będą we wszystkich polskich pismach oraz podane w rozgłosie Polskiego Radja.

Gościnna wiedza ch hokeistów w Po'sce

Wiedeńska drużyna WEV. w Polsce grać będzie 29 i 30 bm. w Krakowie i 1 i 2 stycznia we Lwowie, a 4 i 5 wzgl. 6 stycznia w Warszawie. W Warszawie WEV. spotka się z Legią i Warszawianką lub z reprezentacją Warszawy.

nego trener narciarski PZN, Norweg Wolgen, który obejmie treningi grupy olimpijskiej. O wartości Wolgena jako trenera nie wiadomo, zapowiedzi o przyjeździe słynnego Andersona okazały się nieprawdziwe. (z)

Sport na Śląsku

MISTRZ ŚLĄSKA OPOLSKIEGO HEROS z GLIWIC W ŚWIEJOCZŁOWICACH.

2. i. 35 o godz. 20-tej na sali p. Szóstka w Świętochłowicach odbył się spotkanie dwóch mistrzów w hokeju I. K. B. mistrz G. Śląska będzie miał sposobność zrewanżować się za ostatnią porażkę z roku 33-4m w stosunku 10:6. W drużynie polskiej walczyć będzie czterech mistrzów okręgowych z rewelacyjnym Świerkiem na czele.

K. S. „DIANA 05” — K. S. „LIGOCIAŃKA”.

30 b. m. odbędzie się zawody przyjacielskie między

drużyny powyższych zespołami na boisku K. S. „Diany” (Park Kościuszki). Początek zawodów o godz. 13.45, przedtem zawody rezerw.

Ping-pong w Przyszowicach. 8 bm. K. S. M. Przyszowice rozpoczęło swój sezon ping-pongowy z K. S. M. Knurów. Wygrywał w stosunku 7:0 (II. druż. 7:0), zaś w dniu 23 bm. pokonana została drużyna K. S. M. Bielszowice w stosunku 4:3 (II. druż. 6:1) (wice mistrza okręgu kochłowickiego).

WIADOMOŚCI SPORTOWE Z RYBNICKIEGO.

Na boisku sportowym „Szyby Jankowice” odbył się w ub. niedzielę mecz piłki nożnej pomiędzy K. S. Szyby Jankowice a Klubem „Byskawica” z Emmy z wynikiem 3:2 na korzyść gospodarzy.

26 bm. odbył się mecz towarzyski na boisku sportowym w Rybniku pomiędzy K. S. Rybnik 20 a K. S. Rymer z wynikiem 4:3 (3:3) na korzyść rybniczian.

W sali hotelu „Polonia” w Rybniku odbyły się w ub. środę rozgrywki o mistrzostwo powiatu przy udziale 10 drużyn. Do zawodów stanęło 42 zawodników. 10 singli pań. 19 double i 12 mixów. W grze pojedynczej pań zajęły: 1) p. Kowalówna z K. S. Rybnik 2) p. Kaskówna a 3) p. Pocodzikówna z K. S. M. Rybnik. W grze pojedynczej panów zajęły: 1) p. Stokłusa z K. S. M. Skoczów przed Kermelem i Michalkiem z K. S. Rybnik. Drużynowe zwycięstwo odniósł Zw. Strz. Rybnik przed KSM. Skoczów i KSM. Rybnik. W grze mieszanej par (mixty) zwyciężyła para Mikolajcówna — Kermel z K. S. Rybnik przed Kaskówną — Pawlas z K. S. Rybnik. W grze podwójnej panów wygrał również zdecydowanie Rybnik, przycem pierwsze miejsce zajęli Michalski — Nowara, drugie Splewok — Kermel z K. S. Rybnik. Zawody cieszyły się dużym zainteresowaniem publiczności. (R)

Klub Sportowy „Strzelec” w Zgodzie poszukuje przeciwników dla swoich drużyn. Korespondencje należy kierować pod adresem: Olbrich Eryk, Świętochłowice-Zgoda, ul. 11 Listopada 18.

Z życia sportowego w Lublińcu. Zapowiedziane zawody piłkarskie K. S. Polonia Lubliniec i „Viktoria” z Oleśna, nie odbyły się. Drużyna niemiecka nie uzyskała zezwolenia na wyjazd. Koszty gospodarzy będą musieli Niemcy pokryć.

W drugie święto Bożego Narodzenia odbyły się w omisku K. S. M. Lubliniec, zawody ping-pongowe o mistrzostwo K. S. M. powiatu Lublińskiego w grach pojedynczych, podwójnych i drużynowych. W rozrywce drużynowej pierwsze miejsce zajęło K. S. M. Lubliniec, biorąc w finale K. S. M. Lubiecko w stosunku 10:0.

W grze podwójnej pierwsze miejsce zajęła para Kosiński — Kowol z K. S. M. Lubliniec, biorąc w finale parę Kubica — Kłosek 21:7, 25:23.

W rozgrywkach brało udział 16-tu zawodników. W finale zwyciężył Kosiński Józef, który otrzymał tytuł mistrza, zaś wicemistrzem został Kowol Józef, obaj z K. S. M. Lubliniec. Organizacja zawodów sprawna.

KLUB CYKLISTÓW „REKORD” JANÓW ŚL. „Rekord” Janów urządził 2 bm. na sali p. Sauer w Janowie „Rowe śmiechu”, na program której złożyło się przedstawienie teatralne p. t. „Dwie kamele chcą się w Janowie ożenić”. Jako nadprogram odegrano jeszcze 2 komedie p. t. „Oj te podatki!” i „Wdźzomka”. Koncertował klub mandolinistów „Halka” Janów.

30 bm. na sali p. Sauer urządził Klub Cyklistów „Rekord” Janów o godzinie 17-tej wieczorem towarzyski dla członków, amatorów i sympatyków klubu.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskim

Wielki sukces „Solvay’u” w ping-pongu. W czasie świąt zespół ping-pongowy „Solvay’u” gościł w Grodźcu zespół z Bytonia „Abteilung des Deutsches Volksbundes”, gdzie rozegrano b. interesujące zawody. Przez cały czas gry miejscowi wybitnie przeważali, to też goście ponieśli sromotną porażkę. Zawody zakończyły się zwycięstwem „Solvay’u” w stosunku 9:0. Zespół „Solvay’u” reprezentowali: Kołodziejczyk, Stelmachowie I i II, Wajsbat, Wpczyk, Chorzeński i Młotka.

KS „Strzelec” — KS „Brygada” 1:4 (1:1) 23 bm. na boisku KS „Strzelec” w Łączy rozegrany został koleżeński mecz piłkarski, między powyższymi drużynami, który zakończył się zwycięstwem KS „Brygada” ze Strzemieszyc w stosunku 4:1. Należy przytem zaznaczyć, iż KS „Strzelec” nie wywiał się należycie, nie przysłał bowiem, w myśl przyjętej umowy, swej drużyny do Strzemieszyc na mecz rewanżowy.

„Policjny” Sosnowiec w Częstochowie. 26 bm. zespół bokserski Policji w Sosnowie bawił w Częstochowie, gdzie rozegrał mecz bokserski z „Makkabi”. Poszczególne walki od muszej do średniej przedstawiały się następująco: Redzák (P) w trzeciej rundzie odniósł zwycięstwo przez k. o. nad Skwarem. Świetny technik Wolggen (P) bliz Hwata (M), posyłając go kilkakrotnie na deski, we wszystkich trzech rundach. W drugiej rundzie Hwata trzykrotnie idzie na deski, sędzia wlicza go do 8, a potem napół przytonnego podnosi i w końcu ogłasza wygraną... Hwata. Orzeczenie sędziego Szmaragda, publiczność przyjęła gwizdem, a „Policjny” założył protest, kierując sprawę do okręgu. Pozostali zawodnicy „Policjnego” nie chcieli już walczyć i tylko ze względu na publiczność występowali, ażeby w pierwszej rundzie zrewanżować się za dalszej walki. Mimo tego Domański (P) nosył na deski Grunata, zwyciężając przez k. o. Sędzia ogłasza remis. Podobnie przynajmniej remis w walce Banach I — Sztajn, mimo, że Banach zwyciężył wysoko na punkty. Sędzia Szmaragd — trener „Makkabi” wystawił sobie b. niepoehne świadectwo, to też w przyszłości nie powinien być dopuszczany do prowadzenia zawodów. Stronniczymi orzeczeniami zniechęca zawodników oraz publiczność.

Miljony ton kurzu unoszą się nad miastem

Oddawna już usiłowano przeprowadzić pomiary ilości pyłu i zanieczyszczenia wielkomiejskiej atmosfery, ale dopiero ostatnie zdobycze techniki umożliwiły dokonywanie tych badań z ogromną ścisłością.

Skonstruowano w tym celu pomysłowe liczniki, które pozwalają obliczyć ilość pyłków w otaczającym nas powietrzu, zbudowano specjalne pompy pyłochłonne, zbierające materiały do analizy powietrza z ulic, mieszkań, lokali fabrycznych, zastosowano do badań samoloty, aby stwierdzić zanieczyszczenie powietrza w rozmaitych wysokościach. Na czelu tych usiłowań kroczą zwłaszcza amerykańanie i Anglicy.

Wyniki badań są niezmiernie interesujące. Stwierdzono, że o każdej porze unosi się ponad Nowym Jorkiem aż do wysokości 60 metrów niesłychana ilość pyłu, której wagę trzeba obliczać na około 2.200 ton. Niemniej ciekawy od ilości jest skład tego pyłu. Znajduje się w nim mniej więcej 65 proc. pyłu węglowego, 15 proc. pyłu mineralnych i popiołu, wreszcie 20 proc. ciał organicznych, łącznie z zarazkami chorobotwórczymi i innymi bakteriami. Ta olbrzymia ilość węgla, unosząca się w powietrzu, świadczy dobitnie, jak nieekonomiczne jest zużycie materiałów opałowych i środków napędnych, zwłaszcza benzyny.

I gdyby można ten węgiel zebrać i spożytkować, to niewątpliwie pokryłby on całkowicie potrzeby jakiejś wielkiej instalacji, na przykład elektrowni wielkomiejskiej.

Zestawiana w środowiskach wielkiego przemysłu statystyka „opadów sadzy” potwierdza całkowicie obserwacje, dokonywane bezpośrednio przy pomocy najnowszych metod. Spalanie węgla i innych materiałów, powoduje największe zanieczyszczenie powietrza. Przed wprowadzeniem udoskonalonych systemów spalania i t. zw. „chwytaczy dymu” wynosił opad sadzy w Pittsburgu około 400 ton na kilometr kwadratowy. Nie dziw, że technicy współcześni dokładają starań, by udoskonalili metody opałowe zarówno ze względu na oszczędność paliwa, jak i na zdrowie mieszkańców miast przemysłowych.

Równorzędną udoskonala się także systemy oczyszczania miast, aby zapobiec rozpylaniu się w atmosferze kurzu ulicznego, składającego się z cząsteczek mineralnych i bakterii. Oczywiście w tym kierunku osiągnięto już pewną poprawę stosunków, jednakże do zadowalniającego rezultatu jeszcze bardzo daleko, jak o tem świadczą przytoczone powyżej cyfry z życia Nowego Jorku, który przecież chlubi się zawsze wprowadzaniem w życie najnowszych wynalazków.

Niekiedy nieszczęście, niezbyt często zdarzają się zanieczyszczenia powietrza, wobec których ludzkość będzie zawsze bezradna. Są to tak zwane opady pyłu,

niesione wicherem na olbrzymie odległości.

Jeden z największych takich opadów pyłowych, obserwowano w marcu 1901 roku. Trąby powietrzne porwały drobny pył z pustyni Sahary i rzuciły go na znaczną część zachodniej Europy aż na odległość 4.000 klm. Ilość pyłu, która w ciągu czterech dni spadła na Europę, obliczono na 1.800.000 ton.

Z innego źródła pochodził opad pyłowy, który nawiedził Europę w kwietniu 1928 r., a który też i u nas w Polsce wywołał zdziwienie, a nawet panikę wśród wiejskiej ludności. Płyty te zostały porwane wicherem z terenów południowej

Rosji i zamiesione daleko na północ. W samej Polsce opad ten obliczono na około 1.500.000 ton.

Oczywiście, tego rodzaju zanieczyszczenia powietrza są rzadkością. Ale nawet w normalnych warunkach „czyste” powietrze wiejskie nie jest naprawdę nigdy czyste, wiatr niesie bowiem drobne pyłki, niedostrzegalne zazwyczaj gołym okiem.

Jest faktem stwierdzonym, że skład uprawnych gleb zmienia się powoli, ale stale z roku na rok. Jest to skutek działania wiatrów, tą drogą dokonuje się wymiana składników gleby, pomiędzy odległymi terenami.

„DĄB NAPOLEONA” nad polskim morzem

Wiele niezwykle pięknych podań i klechd snuje się dokoła prastarych, omszałych dębów i samotnych sosen polskiego wybrzeża. Jeżeli drzewo takie posiada jakiś dziwny, osobliwy kształt, albo nadzwyczajną wielkość lub rozłożystość, zazwyczaj oplata go podanie ludowe, które, snując się przez lata, przechodzi z pokolenia na pokolenie, by z czasem ulec zapomnieniu, lub zajaśnieć nowym blaskiem legendy.

Podania o Napoleonie i jego armii są bardzo rozpowszechnione na całym Kaszubach. Niedawne te dzieje głęboko wryły się w pamięć Kaszubów i mają już wśród ludu swą bogatą, a tak odrębną historię. Na wybrzeżu polskim, począwszy od Helu, a skończywszy na Gdyni wspomina się o pobycie Napoleona, armii francuskiej, bitwach itd. W Oksywii, dzisiejszej dzielnicy Gdyni, wspomina się, że Napoleon przejeżdżał przez ówczesną wioskę i odpoczywał pod starożytnym

dębem, który się obecnie znajduje na środku jezdnii, między portem a miastem, starannie chroniony, jako zabytek przyrody. Ongiś drzewo to nazwano „Dębem Napoleona”, lecz nazwa z czasem poszła w zapomnienie.

Wspaniały ten zabytek przyrody był przez długie lata uważany jako znak graniczny, między istniejącym powiatem puckim a wejherowskim. Dziś, kiedy powiaty te zlane są w jedną całość i tworzą powiat morski, tradycyjna nazwa drzewa powinna nanowo odżyć wśród mieszkańców obecnej Wielkiej Gdyni.

W źródłach historycznych niema jednak żadnych wzmianek o pobycie Napoleona na Oksywii, podanie więc jest wytworem fantazji ludowej. Niemniej jednak przypomnienie dawnej nazwy dębu powinno to podanie podtrzymać, a prastary okaz dawnych puszczy pomorskich, pamiętający czasy ciężkich i pięknych stuleci, od zagłady zachować.

Kto jeszcze nie abonuje „Siedmiu Groszy”

niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nałepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedmiu Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma „Siedmiu Groszy”

Imię i nazwisko _____

miejsowość _____

ulica _____

poczta _____

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 28-go grudnia 1934 r.

Papiery państwowe:

3 proc. poz. budowlana 46,00 — 46,25, 4 proc. poz. inwestycyjna seryjna 118,00, 5 proc. poz. konwersyjna 64,75 — 65,25 — 64,75, 5 proc. poz. kolejowa 60,50 — 60,25, 6 proc. poz. dolarowa 73,75 — 73,50, 4 proc. poz. dolarowa 53,50, 7 proc. poz. stabilizacyjna 68,75 — 68,25 — 68,38, 7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25, 8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94,00, 7 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 4 i pół proc. L. Z. Ziemskie Kredytowe 52,50 — 52,00.

Akcje:

Bank Polski 95,75 — 95,25, Warsz. Tow. Fabryk Cukru 29,50, Węgiel 15,00 — 15,25 — 15,00, Modrzewów 4, Starachowice 13,00, Haberbusch 38,00, Tendencja niejednolita.

Dewizy:

Belgia 124,20 — 124,51 — 123,89, Gdańsk 172,82 — 173,25 — 172,39, Holandia 357,90 — 358,80 — 357,00, Londyn 26,12 — 26,25 — 25,99, Nowy Jork 5,28 i pół — 5,31 i pół — 5,25 i pół, Nowy Jork kabel 5,28 i trzy czwarte — 5,31 i trzy czwarte — 5,25 i trzy czwarte, Paryż 34,93 — 35,02 — 34,84, Praga 22,12 — 22,17 — 22,07, Szwajcaria 171,45 — 171,88 — 171,02, Włochy 45,31 — 45,43 — 45,19, Berlin 212,90 — 213,90 — 211,90, Sztokholm 134,75 — 135,40 — 134,10.

Waluty:

Dolar prywatny 5,27 i trzy czwarte, Tendencja niejednolita.

Pożyczki polskie w Nowym Jorku:

Poz. dolarowa 73,75, poz. Dillonowska 87,00, poz. stabilizacyjna 115,50, poz. warszawska 65,00, poz. śląska 66,50.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 28 grudnia 1934 r.

Ceny parytet Poznań.

Zyto cena transakcyjna tranż. 60 ton 15,70, Zyto cena transakcyjna tranż. 45 ton 15,65, Zyto cena transakcyjna tranż. 60 ton 15,50, Owies cena transakcyjna tranż. 30 ton 15,65, Owies cena transakcyjna tranż. 40 ton 15,60, Owies cena orientacyjna 15,25—15,50. Reszta notowań bez zmiany. Usposobienie spokojne.

Transakcje na odmiennych warunkach: żyta 630 ton, pszenicy 255 ton, maki żytniej 58 ton, maki pszennej 23,5 tony, otrab żytniej 25 ton, otrab pszennej 30,25 tony, otrab jęczmieniowy 15 ton, jęczmień 218 ton, pełuszek 10 ton, maku niebieskiego 6 ton, ziemniaków fabrycznych 60 ton.

Ogłoszenia

SKŁAD kolonjalny i monopolowy w Katowicach od zaraz do sprzedania. Oferty do „Siedmiu Groszy” pod „Kolonjalny”.

POŻYCZKI 10.000 zł. na pierwszą hipotekę poszukuję. Wartość 30.000 zł. Zgłoszenia do „Siedmiu Groszy” pod 1270.

RESTAURACJA ze salą, stawem, plażą, w mieście powiatowym, do wydzierżawienia. Potrzebna gotówka 5.000. Oferty „Polonia” Katowice pod „Zaraz”. 1269

Przygody bezrobotnego Froncka

Z garnkiem mleczka gospodyni — wydołwszy kózkę — wraca. Patrzy — a tu ku niej idzie jakiś „gorol”, czarny baka!!!

Oko w oko z nim się zesła — drży więc niby galaretką — bo anuż jej djabeł widły do rozwartej paszczy wetka.

A gdy szatan rękę unioś, by niewiastę uspokoić — mleczko wszystko już wylane — pocóż było kózkę doić?

A tu rzecz się tak ma cała: Froncek przywdział strój kusego, by z Herodem iść „po fechcie” — baka nie poznała jego! — — —

(Ciąg dalszy nastąpi).

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ.2.31-PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ.2.41

REDAKCJA
KATOWICE
SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.